

Studenten worden wetenschappelijke onderzoekers

De Vlaamse universiteiten willen excellente studenten vroeger laten kennismaken met onderzoek via zogenaamde onderzoeksprogramma's. De toplaag van de studenten zou zo'n traject kunnen volgen bovenop hun lespakket. Het dossier zit nog in een ontwikkelingsfase en moet in alle universiteiten nog goedgekeurd worden. Veto kreeg inzage in de voorlopige plannen.

JELLE MAMPAEY

De Vlaamse universiteiten denken momenteel na over programma's voor excellente studenten. Dat betekent dat die studenten, bovenop

onderzoeksprogramma's een goed idee: "Er is heel veel aandacht voor studenten met leerachterstand, en dat is goed, maar de studenten met voorsprong mogen niet vergeten worden."

"We mogen studenten met voorsprong niet vergeten"

hun normale programma, extra opleidingsonderdelen opnemen en meewerken aan wetenschappelijk onderzoek. De plannen moeten nog verder uitgewerkt en goedgekeurd worden.

Kristiaan Versluys, directeur Onderwijs van de UGent: "Niet alle plannen die we hebben, zullen worden goedgekeurd. Er moeten keuzes worden gemaakt, alleen al omdat de financiële mogelijkheden niet onbeperkt zijn."

Jeroen Kerstens, voorzitter van de Studentenraad Universiteit Antwerpen (SRUA), vindt zulke

De doelgroep is de toplaag van de studentenpopulatie, wat ongeveer vijf à tien procent van de studenten is. Momenteel wordt aan de UA gediscussieerd of het beter is te beginnen in de bachelor of de master. Het plan zit momenteel nog in een conceptfase, maar het is de intentie om te starten in 2013.

GENEESKUNDE

Aan de Universiteit Gent (UGent) loopt er momenteel zo'n *honours programme* voor excellente studenten bij de gammawetenschappen (geneeskunde, dier-

geneeskunde en farmaceutische wetenschappen). Excellente studenten worden al vanaf de tweede bachelor in contact gebracht met geavanceerd onderzoek. Ze krijgen ook de mogelijkheid internationale ervaring op te doen.

Er zijn plannen om, naast de facultaire initiatieven, ook een universiteitsbreed *honours programme* op te starten. Het zou dan gaan om een reeks lezingen en lessen over wetenschap en maatschappij, waardoor excellente studenten extracurriculair een programma van twintig studiepunten afwerken. Dat voorstel moet nog goedgekeurd worden door de Raad van Bestuur.

Ook de KU Leuven denkt na over dergelijke universiteitsbrede *honours programmes*. Dergelijke initiatieven bestaan al aan de KULAK en bij de opleiding geneeskunde. Daar kunnen studenten zich tijdens de vakantie bezighouden met onderzoek. In de loop van dit jaar verschijnt het dossier op de Onderwijsraad. "Er zijn verschillende pistes," zegt vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis. "Daar moet nog over gediscussieerd worden. We moeten ook kijken wat de studenten willen."

VOORLOPIG VOORSTEL

De Leuvense studentenraad LOKO moet het dossier nog bespreken, maar ondervoorzitter Sam Pless ziet alvast interessante mogelijkheden.

De UA lijkt het verst te staan in het dossier. Er bestaat een voorlopi-

ge nota die heel concrete voorstellen bevat, maar wel nog goedgekeurd moet worden. Het voorlopige voorstel ziet er als volgt uit. In het eerste semester van de tweede bachelor moeten de studenten een *studium generale* volgen dat bestaat uit een aantal lezingen over een bepaald thema waar ze vervolgens een paper over schrijven.

In het tweede semester van de tweede bachelor nemen ze vervolgens in kleine groepjes deel aan een interdisciplinair seminarie, waarin ze kunnen werken aan een project. Dat kan bijvoorbeeld gaan om een project rond klimaatverandering. Dat thema kan vanuit een exact wetenschappelijk standpunt bekeken worden, maar ook vanuit een juridisch of zelfs pedagogisch standpunt: hoe moeten we de bevolking bewustmaken? Het is, met andere woorden, de bedoeling studenten van verschillende opleidingen samen te brengen rond één project.

In een derde fase, in het eerste semester van de derde bachelor, zouden de excellente studenten vervolgens kunnen meewerken met een onderzoeksgroep van de universiteit, onder begeleiding van een professor. Ze werken dan hun eigen project uit en op het einde van dat project moeten ze een publiceerbare wetenschappelijke onderzoekspaper schrijven. In de vierde fase, het tweede semester van de derde bachelor, moeten de studenten zelf een klein congres organiseren waar ze hun onderzoeksresultaten presenteren.

TEN
2
DE

Minder loon voor Westerse en taalkunde

Er zijn problemen met de masters in de Westerse literatuur, de taalkunde en nog enkele andere masters. Doordat ze fout geregistreerd staan bij de Vlaamse overheid verdienen mensen met zo'n diploma doorgaans minder. Of zoals de vicerector het stelt: "Er zijn financiële consequenties." Dan maar een master in de taal en letterkunde doen? Dan krijgt je tweede taal niet de erkenning die ze verdient.

PAGINA 3

VVS vindt geen voorzitter

De Vlaamse studentenraad VVS vindt maar geen voorzitter. Dat is een probleem in een jaar waarin er belangrijke beslissingen moeten worden genomen in belangrijke dossiers, zoals de tweejarige master.

PAGINA 4

Buitenlanders in the UK

Onlangs verloor een Londense universiteit zijn licentie om les te geven aan mensen van buiten de EU. "Dit doet de regering om het migratiecijfer naar omlaag te krijgen," klonk het bij de studenten en bij enkele invloedrijke media.

PAGINA 5

Vaarwel Foch

Het Fochplein bestaat niet meer. Vorige week werd het De Somerplein officieel geopend. Voortaan is het mogelijk om je fiets te stallen in een ondergrondse stalling. Al is er onenigheid over de uitbating ervan. (jc)

PAGINA 7

Beeld

Als het van van de Leuvense schepen van Leefmilieu Mohamed Ridouani (sp.a) afhangt, rijden er binnenkort geen auto's meer in de Leuvense binnenstad. Een gesprek met de schepen vind je op pagina 6.

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GRO
ENGINEERING • ENTERPRISING

veto
trakteert

De Morgen-
stripcollectie
Facebook.com/
vetoleuven

ONDERGRONDS OF ONDER TAFEL?

Een zonnige zaterdagmiddag, dat moest het worden. Tot tweemaal toe was de feestelijke opening van het Rector De Somerplein ("Het Foch") uitgesteld. De renovatie had twee jaar aangeslept. Mooi weer was meer dan welkom. Maar viel er wel iets te vieren?

De lijst "benadeelden" en "verbolgenen" groeide per steen die op het plein gelegd werd. De handelaars leden aan omzetverlies en werden daarvoor niet gecompenseerd. De naamsverandering van Fochplein in Rector De Somerplein zette kwaad bloed en kreeg een negatief advies. De burgemeester vond dat de werken sneller moesten en werd boos op de archeologen die opgravingen deden. De universiteit, tot slot, uitte haar ongenoegen over de keuze voor de uitbater van de ondergrondse fietsstalling. Velo, haar eigen fietspunt dat uitblinkt in sociale bedrijfsvoering, moest het onderspit delven voor een blits multinationalaal parkeerbedrijf.

Apcoa Belgium is onderdeel van een Duitse parkeergroep die op haar beurt aan een Franse investeringsgroep toebehoort. In België alleen al exploiteert het bedrijf rond de 70.000 parkeerplaatsen. Waarom besteedt de stad een fietsstalling met 548 plaatsen uit aan een commerciële speler van die omvang? Die beslissing liep via openbare aanbesteding. De overheid bepaalt de voorwaarden waaraan een uitbater moet voldoen. Vervolgens dienen de kandidaten zich aan en het bedrijf dat het best aan de voorwaarden voldoet, haalt de aanbesteding binnen.

In dit geval was de omschrijving van de voorwaarden verwarrend. Daardoor konden twee compleet verschillende bedrijven, Apcoa en Velo, meedingen naar de aanbesteding. Problematisch werd het toen men een sociale tewerksteller als Velo moest vergelijken met een private multinational als Apcoa. De uiteindelijke beoordeling doet de wenkbrauwen fronsen.

Velo werkt als sociaal economiebedrijf uitsluitend met mensen uit kansengroepen. Het heeft een jarenlange traditie met heel wat expertise. Privéspeler Apcoa profileert zich geenszins als sociale tewerksteller en slechts de helft van het personeel behoort tot een kansengroep. Toch werden Velo en Apcoa gelijkwaardig beoordeeld. Dat Velo reeds een sterk netwerk had opgebouwd en met haar fietspunten de nodige ervaring kon voorleggen speelde bij de toekenning geen expliciete rol. Een voordeel voor Apcoa, dat in Leuven enkel kon teren op haar autoparkeeractiviteiten.

Misschien heeft men daarom eens gepolst bij de andere Vlaamse steden waar Apcoa actief is. In Lokeren heerste ongenoegen over de dubbelzinnige uitschrijving van parkeerboetes door Apcoa. In Turnhout ligt het parkeercontract met Apcoa onder vuur. In Merelbeke stelt men zich vragen bij de kostprijs. Toch is de kostprijs in Leuven vermoedelijk beslissend geweest. Dat argument doet lacherig aan. Het is vanzelfsprekend dat een bedrijf als Apcoa met een dergelijke omzet een gunstiger tarief kan voorleggen. Maar dan is 73 euro per fietsstaplaats per maand nog steeds veel geld. Had die kostprijs niet lager gekund? Op de uitbatingskost die Velo voorlegde zat namelijk nog speling. Het was best mogelijk dat Velo's sociale project meer middelen zou krijgen van de Vlaamse Overheid, eens de aanbesteding een feit was. De stad zou zo alsnog een gunstigere kostprijs hebben verkregen.

Affiniteit met de omgeving waarin men actief is, is zelden een prioriteit van een bedrijf dat gericht is op winst. Velo heeft wel voeling met de stad. En als de keuze voor de laagste prijs bij de openbare aanbesteding doorslaggevend was, valt die duur uit. Verdient onze stad geen betere partner? Want mijn inziens bestaat die al. Mijn fiets blijft vooralsnog bovengronds.

PHILIP GALLASZ

SCHERP | GESTELD

COOLE AVONTUREN die kunnen beleefd worden in Leuven

Als studentenvertegenwoordiger is het belangrijk om je onvoorwaardelijk in te zetten voor elke student, dat is niet zo evident.

Wanneer ik naar een belangrijke vergadering ga, helpt het dat er weleens gratis belegde broodjes worden voorzien!

Soms moet je als stuver ook persoonlijke opofferingen doen. Het gebeurt bijvoorbeeld regelmatig dat ik geradbraakt wakker wordt in een sofa die helemaal niet de mijne is!

Ooit moest ik wanhopige studentes masseren om ze door hun blok te krijgen. Het kan soms toch wel lastig zijn.

Wanneer ik naar een belangrijke vergadering ga, helpt het dat er weleens catering door de Faculty Club wordt voorzien!

Billy Dehaen

GEZEED IS GEZEED

“Lang geleden voerde bij de opening van het academiejaar de rector het woord. Eigenlijk was de rector de spilfiguur. Hij bracht de boodschap. Politici zaten braaf in de zaal. Ze werden aardig de oren gewassen”

RIK TORFS SPREEKT IN *DE STANDAARD* OVER DE IDEALE RECTOR.

“Oosterlinck spreekt nog altijd de taal van de verliezer, maar zit helaas nog steeds op de stoel van de winnaar”

KUNSTCRITICUS, EN CRITICUS TOUT COURT, JEROEN LAUREYNS ZEGT IN *DE MORGEN* DAT HIJ GEEN FAN IS VAN DE REGELS DIE DE ASSOCIATIE KU LEUVEN OPLEGT AAN DE LUCA SCHOOL OF ARTS. HIJ IS OOK GEEN FAN VAN ASSOCIATIEVOORZITTER ANDRÉ OOSTERLINCK.

“De krantenartikelen over de uitbreiding van de KU Leuven liegen er niet om: samengevat klinkt het als “groot, groter, grootst”. Hebben we dan niets geleerd uit de Fortisaffaire?”

VOLGENS NICOLAS STANDAERT DREIGT DE KU LEUVEN HET CONTACT MET DE BASIS TE VERLIEZEN (IN *DE STANDAARD*).

OPLEIDING GENEESKUNDE

Studenten tevreden met inkorting

Vanaf dit academiejaar zal de basisopleiding geneeskunde zes in plaats van zeven jaar duren. De bachelor blijft drie jaar lang, de master is één jaar korter en duurt nu ook drie jaar. De studenten zijn daar tevreden mee en hebben het volste vertrouwen in hun docenten dat de inkorting een groot succes zal worden.

SAID SOUFI

“De reden voor de inkorting is de opleiding binnen Europa te harmoniseren en het diploma gelijk te schakelen op Europees niveau,” aldus professor Dirk Van Raemdonck, programmadirecteur opleiding geneeskunde. De preses van studentenvereniging Medica, Frederik Deman, beaamt dat de vraag naar inkorting van de opleiding uit Europa kwam. “Om die inkorting door te voeren moest de opleiding volledig en kritisch herbekeken worden,” aldus Frederik Deman. “Eindelijk wordt ons curriculum heel wat gereduceerd, vooral in de basiswetenschappen (fysica, chemie en biologie), in het stagejaar en ook in het zevende jaar dat gericht is op co-assistentchap.”

“In dit proces hebben de studenten veel inspraak gehad. Ze hebben de kans gekregen om hun mening duidelijk te maken, wat heel wat werk was,” zegt Sarah Verbeeck, onderwijsverantwoordelijke van Medica.

“Docenten moeten nu op kortere tijd dezelfde hoeveelheid leerstof behandelen”

DIRK VAN RAEMDONCK,
PROGRAMMADIRECTEUR
OPLEIDING GENEESKUNDE

BASISWETENSCHAPPEN

Frederik geeft een ander voordeel: “Vroeger hadden we eerst de basiswetenschappen en dan de medische wetenschappen. Nu heeft men geprobeerd beide in elkaar te integreren. Het beste voorbeeld daarvan is dat we vroeger zagen hoe het licht gebroken werd door lenzen. Nu wordt dat gegeven in het vak oogheelkunde, waar je direct ziet hoe dat in het menselijke lichaam gebeurt. Het is heel handig voor studenten

als ze bij heel theoretische zaken direct de praktijk zien.”

“In tegenstelling tot vroeger zien de studenten nu eigenlijk al in het eerste jaar waarvoor ze gekozen hebben in plaats van enkel basiswetenschappen. Die basiswetenschappen worden nu meteen in de juiste vakken gegeven waardoor de interesse aangewakkerd blijft,” aldus Sarah Verbeeck.

De inkorting van de basisopleiding geneeskunde zal zeker nog voor een paar moeilijkheden zorgen. Professor Van Raemdonck: “Docenten moeten nu op kortere tijd dezelfde hoeveelheid leerstof behandelen. Een deel zal door zelfstudie verwerkt moeten worden. Door de inkorting hebben we minder tijd om vast te stellen hoe geschikt studenten zijn voor de aanvullende opleiding. Dat gebeurde doorgaans in het zesde jaar, een stagejaar, of in het zevende jaar, een jaar van co-assistentchap.”

STAGEPLAATSEN

“In 2018 zouden we vanwege het dubbele aantal afgestudeerde studenten een tekort aan stageplaatsen hebben,” meldt Frederik. “Er wordt aan gedacht om meer studenten naar het buitenland te sturen, het aantal uitwisselingen te doen stijgen, maar ook aan heel nieuwe zaken zoals nieuwe lesvormen, bijvoorbeeld het ontwikkelen van poppen voor chirurgie.”

“Om dit systeem te evalueren is er een commissie samengesteld uit professoren van andere universiteiten die de vooruitgang van het nieuwe systeem in Vlaanderen controleert,” aldus professor Van Raemdonck. “Elke maand zou er een overlegmoment met de faculteit moeten plaatsvinden,” zegt Frederik. “Samen met de studenten van het eerste jaar wordt dan gekeken of alles naar wens verloopt.”

Billy Dehaen

Discriminatie van masters Westerse literatuur en taalkunde

Het statuut van de masterdiploma's Westerse literatuur en taalkunde aan de Faculteit Letteren, blijft acht jaar na de invoering van de bachelor-masterstructuur voor problemen zorgen. Hoewel die diploma's qua voorbereiding op een carrière als leraar talen gelijkwaardig zijn aan een master taal- en letterkunde, blijkt dat nog niet te zijn doorgedrongen tot de Vlaamse regelgeving. Dat kan leiden tot absurde situaties op de arbeidsmarkt.

JOLIEN GIJBELS

Het probleem ligt bij de verkeerde classificatie van de diploma's. Er bestaan twee soorten toelatingen om les te geven: noodzakelijke en voldoende toelating. Een verkeerde classificatie “heeft financiële consequenties,” aldus vicerektor Onderwijsbeleid Ludo Melis. Het probleem kan er bovendien voor zorgen dat een alumnus minder in aanmerking komt bij sollicitaties. “Het probleem ligt bij de administratie van het ministerie van Onderwijs,” zegt Melis.

De masterdiploma's Westerse literatuur en taalkunde komen niet voor op de lijst met vereiste bekwaamheidsbewijzen van de Vlaamse overheid. Met de onderwijshervorming van 2004 werden alleen de masters taal- en letterkunde beschouwd als de exclusieve opvolgers van de vroegere licentiediploma's Germaanse, Romaanse en klassieke talen. Daaruit volgt dat alumni met een andere master – inclusief een serieus talenpakket – en een SLO op zak slechts “voldoende” geacht worden om les te geven en lopen ze verschillende vacatures mis.

Maar ook masterstudenten taal- en letterkunde ontsnappen niet aan de malaise. In de classificatie van de VDAB-

“Dit dossier sleept al zo lang aan, dat we helaas van institutioneel immobilisme mogen spreken”

database krijgen ze enkel een “vereist” diploma voor hun hoofdtaal, niet voor hun tweede taal. Vicedecaan Onderwijs Johan Verberckmoes zegt daarover het volgende: “Na de hervorming werden de twee talen op een gelijk niveau geplaatst, maar de database van de Vlaamse overheid hanteert nog begrippen van voor de hervorming.”

Toch zijn de obstakels volgens Raphaël Ingelbien, programmadirecteur van de POC taal- en letterkunde, niet onoverkomelijk, omdat spontane sollicitaties meestal een einde maken aan de verwarring. “Als iemand echt weet dat hij in het onderwijs wil, dan lijkt mij dat niet de persoon die op een telefoontje van de VDAB zal zitten wachten.”

ONDERBETALING

Leerkrachten Grieks en Latijn met een masterdiploma Westerse literatuur of taalkunde kampen bovendien met onderbetaling in de eerste graad van het secundair onderwijs. Bregt Henkens, coördinator van het Academisch Vormingscentrum voor Leraren, verduidelijkt de situatie: “Normaal gezien hebben houders van een

masterdiploma nooit lesbevoegdheid in de eerste graad van het secundair onderwijs. Die graad is voorbehouden aan professionele bachelors, net zoals de derde graad ASO voorbehouden is voor masters. De Vlaamse overheid heeft destijds beslist dat er een uitzondering gemaakt zou worden voor classici.” Die kunnen aan de slag in de eerste graad zonder loonverlies. Dat is niet mogelijk voor masters Westerse literatuur en taalkunde.

EINDE IN ZICHT?

De Leuvense universiteit staat hierin natuurlijk niet alleen. Ook universiteiten als die in Gent en Antwerpen kampen met hetzelfde probleem. Vanuit de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) kaarten zij de problematiek al jaren aan. Ingelbien heeft hier zijn bedenkingen bij. “Dit dossier sleept al zo lang aan, dat we helaas van institutioneel immobilisme mogen spreken.”

Decaan Luk Draye hoopt op een snelle rechtzetting. “Tegen 31 oktober moet de VLIR aan het ministerie alle opleidingen doorgeven die tot een hoofdtaal Latijn of Grieks kunnen leiden. Dat is de gelegenheid om het overzicht nog eens te bezorgen voor alle talen, en ervoor te zorgen dat het ministerie accepteert dat de opleidingen die op een bachelor taal- en letterkunde voortbouwen, in de regel tot twee hoofdtaalen leiden.”

VVS ZONDER VOORZITTER

“Werkdruk te hoog door tekort vertegenwoordigers”

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), die alle Vlaamse studenten vertegenwoordigt, vindt geen voorzitter. De ondervoorzitter neemt voorlopig de taken van de voorzitter over. Dat is volgens studentenvertegenwoordigers geen goede zaak, aangezien er dit jaar een beslissing moet komen over het belangrijke dossier over de tweejarige master.

JENS CARDINAELS

Een aantal Vlaamse studentenvertegenwoordigers geven aan waarom het elk jaar zo moeilijk is om een voorzitter te vinden. Volgens hen is de job erg zwaar. Het zou een goed idee zijn de werkdruk te verlichten, vindt Jeroen Kerstens, de voorzitter van Studentenraad Universiteit Antwerpen.

De VVS-voorzitter kan rekenen op de ondersteuning van de Raad van Bestuur (RvB). “De voorzitter moet het gezicht van de organisatie zijn. Hij moet contact zoeken met beleidsmakers om inhoudelijk goed op de hoogte te zijn. Andere taken moet hij zo veel mogelijk delegeren aan zijn RvB. Dat lukt helaas niet, omdat de RvB te klein is,” vindt Kerstens. De RvB telt dit jaar drie leden, vorig jaar maar twee.

Ook volgens Sophie Huys, de voormalige VVS-communicatieverantwoordelijke, is de werkdruk te hoog. Huys was kandidaat om toe te treden tot de RvB, maar onlangs verliet ze VVS onverwacht.

Daarnaast is het volgens haar moeilijk leden te werven. “Geschikte VVS-bestuurders hebben idealiter een heel parcours afgelegd: van presidium naar stedelijke studentenraad naar Vlaamse studentenraad. Dat parcours is te lang voor mensen die maar drie of vier jaar studeren. Velen kiezen er ook voor om in hun eigen stad te blijven,” zegt Huys.

DISCUSSIE

Een ander pijnpunt is het gebrek aan continuïteit, zegt Ruben Bruynooghe, de voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO. “VVS-bestuurder ben je voor een jaar. Daarna komt er een nieuwe ploeg. Het zou beter zijn om in het eerste semester de helft van de ploeg te vervangen en in het tweede de andere helft.”

Dat idee is VVS-ondervoorzitter Maarten Mariën genegen. “Het is een

Interim-voorzitter kan niet naar alle vergaderingen

goed idee daar de discussie over te openen.” Mariën neemt voorlopig de taken van de voorzitter over. “Ik ben het aanspreekpunt, ik leid de vergaderingen.”

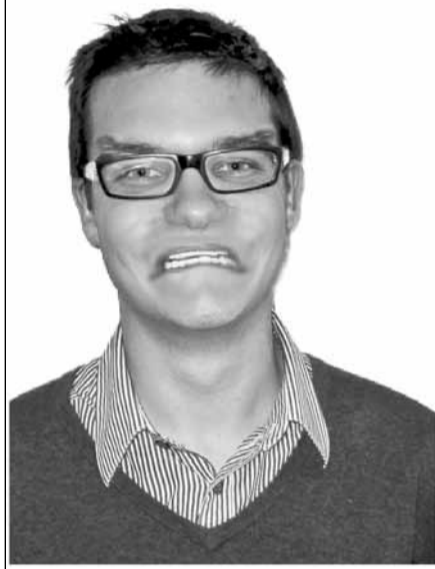
Waarom is hij eind vorig jaar opgekomen als ondervoorzitter en niet als voorzitter? “Omdat ik niet zeker was of ik dat wel zou aankunnen, vooral in combinatie met mijn studies en mijn hobby’s.”

Nochtans is Mariën nu in de praktijk zowel voorzitter als ondervoorzitter. “Maar dat valt beter mee dan verwacht. Er zijn een paar vergaderingen waar ik door verplichte lessen niet naartoe kan. Daar zoeken we een oplossing voor,” zegt hij.

Volgens Mariën verloopt de interne werking goed. Over de vraag waarom VVS dan geen voorzitter vindt, moet hij even nadenken. “Het is een stevig engagement. Bovendien vinden we niet genoeg mensen, net zoals de andere studentenraden.”

Mariën erkent dat de Raad van Bestuur van VVS te klein is. “Maar daar valt niet veel aan te doen als er geen kandidaten zijn.”

Gebrek aan voorzitter bij VVS doet doorgaans goedlachse oud-voorzitter fronsen

Billy Dehaen

VVS niet betrokken bij tweejarige master

Op dit moment is VVS uitgesloten uit het overleg over de tweejarige master. “In het Vlaams Parlement werd aan Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) duidelijk gevraagd om VVS te betrekken, maar daar is hij niet op ingegaan,” zegt Joachim Lommelen, de voorzitter van de Gentse Studentenraad.

“Het is noodzakelijk dat VVS een voorzitter heeft in een jaar waarin er een beslissing wordt genomen over de tweejarige master,” vindt Lommelen. “Een sterke VVS-voorzitter zou nochtans in het overleg kunnen binnenbreken.”

Stijn Dedecker, de bestuurder Onderwijs van VVS, vindt het niet leuk dat Smet zijn organisatie niet betreft in de besprekingen over de tweejarige master. “Wij hebben een goed beeld van hoe de tweejarige master er moet uitzien. Dat erkent zelfs het parlement.”

Smet onderhandelt nu met de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad (VLUHR). Dat is een orgaan dat de Vlaamse universiteiten en hogescholen samenbrengt.

“We wachten af wat er uit het overleg komt. Als ze iets op papier zetten, zullen we meer betrokken worden,” hoopt Dedecker.

“Verder proberen we bij te dragen aan het debat door op vergaderingen met mensen die betrokken zijn bij het officiële overleg, onze mening te geven.”

Dedecker hoopt ook dat VVS iets kan bereiken door rechtstreeks te praten met minister Smet. “Met hem plegen we ongeveer eenmaal per maand overleg.” (jc)

Brusselse rechtenopleiding kleurt Leuvens

Op 25 kilometer van onze Alma Mater organiseren de KU Leuven en de Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB) samen een rechtenopleiding. Enkel de eerste twee bachelorjaren kun je in Brussel volgen, al hopen de organiserende universiteiten dat studenten naar Leuven verkrassen.

SAM RIJNDERS

De HUB werd opgericht in 2007 als een samenwerking tussen Brusselse hogescholen en de restanten van de Katholieke Universiteit Brussel (KUB). De KUB had altijd al een nauwe band met de KU Leuven. “Niet omdat dat juridisch zo was. Er was vooral een levensbeschouwelijke band,” vertelt Bert Demarsin, de vice-decaan Rechten aan de HUB. “De korte afstand en de goede verbinding tussen Leuven en Brussel speelden ook een rol.”

Valt een derde rechtencampus – naast Kortrijk en Leuven – op zo’n korte afstand nog te verantwoorden? Demarsin: “De korte afstand met Leuven is één van onze sterktes maar ook onze grootste zwakte. Voor de campus in Kortrijk (KULAK) rechtvaardigt de afstand het bestaan.”

Maar de rechtenopleiding van de HUB heeft andere troeven: de kleinschaligheid en geen overvolle aula’s. “Met ongeveer 125 eerstejaarsstudenten is de afstand tussen studenten en docenten veel kleiner,” stelt Demarsin.

Dat geldt ook voor studentenonderling, volgens studentenvertegenwoordiger Alexander Rottiers. “Wij zijn veel closer dan jullie in Leuven. Omdat wij voortdurend samen in een kleine groep les volgen, kent iedereen iedereen.”

De kleine schaal biedt nog meer voordelen. “In het tweede jaar moet je 96 uur stage doen. Zo kun je kijken of de advocatuur je ligt,” aldus Demarsin. De HUB organiseert als enige universiteit zo vroeg in de rechtenopleiding een stage. Demarsin: “Dat kun je enkel doen met een beperkt aantal studenten.”

FRANSTALIGE VRIENDEN

De kleine universiteit is ook de enige die de taalgrens durft te overschrijden. Studenten kunnen de helft van hun vakken

5 procent HUB'ers trekt later niet naar Leuven

Door kleinschaligheid HUB zijn er geen overvolle aula's

in het Frans opnemen. “Dat heeft uiteraard met onze Brusselse ligging te maken,” geeft Demarsin toe.

Daarvoor werkt de HUB samen met de oude Franstalige zusteruniversiteit van de KUB: de Facultés Universitaires Saint-Louis (FUSL). “Zij bieden ook een tweetalige opleiding aan,” legt Demarsin uit.

Momenteel zijn een veertigtal eerstejaarsstudenten ingeschreven in het tweetalig programma. Demarsin: “Ons verhoopte aantal. Voor achttienjarigen is het een hele uitdaging om plots de helft van de vakken in het Frans te volgen. Dan moet je al een wat betere student zijn die dat aankan.” De studenten zijn alvast enthousiast. “Het is een sterke richting omdat je zo goed als tweetalig wordt,” zegt Alexander.

LEUVEN

Een opstap naar Leuven in Brussel, maar blijven de meeste studenten niet in Brussel plakken? Volgens Demarsin gaat slechts een kleine minderheid van 5 procent niet naar Leuven. “Veel van onze studenten zitten nu al in Leuven op kot en beide programma’s zijn zo opgebouwd dat de overstap naadloos verloopt.” Voor studenten die in Brussel blijven of naar Antwerpen, Gent of – dankzij het tweetalige programma – Wallonië trekken zijn er meer overstapmoeilijkheden.

Alexander trekt voor zijn derde jaar alvast naar Leuven. “Meer en meer studenten trekken wel naar de Vrije Universiteit Brussel (VUB) omdat ze denken dat het daar makkelijker is. Zelfs eerstejaarsstudenten gaan naar daar aangezien de HUB haar niveau verhoogt.”

(Advertentie)

GEZOCHT

*Gezonde vrijwilligers
(m/v, niet rokers tussen 18 en 45 jaar)*

voor deelname klinische studies met nieuwe geneesmiddelen.

Een billijke vergoeding is voorzien.

*Voor meer informatie en opname in ons gegevensbestand:
<http://www.ckf.be>.*

*UZ Leuven – campus Gasthuisberg
Herestraat 49*

*B-3000 LEUVEN
Tel. 016/34.20.20
ckf@uzleuven.be*

NIET-EUROPESE STUDENTEN SPEELBAL IN BRITS MIGRATIEVRAAGSTUK

“Ben ik daarvoor naar Groot-Brittannië getrokken?”

Niet-Europese studenten aan de London Metropolitan University (LMU) mogen toch hun opleiding afmaken. Vorige maand werd de licentie die de LMU toestond studenten van buiten de EU op te leiden, ingetrokken. Maar het ongenoegen over hun rol als speelbal in de Britse migratiekwesie blijft.

JOEY BOUGARD

Aan de chaos en onzekerheid komt voor ongeveer 2.700 LMU-studenten eindelijk een einde. Op 21 september besliste het Hoog Gerechtshof dat de London Metropolitan University de opschorting van haar licentie mag aanvechten, terwijl de studenten die al in Groot-Brittannië verblijven en over de correcte papieren beschikken, hun studies mogen aanvatten dan wel afmaken, afhankelijk van wat

het kortst duurt. Een belangrijke uitspraak, want tot nu toe dreigde er op 1 oktober een bevel tot deportatie op hun deurmat te belanden.

Het vonnis zorgde ervoor dat het getouwtrek tussen de Britse immigratiedienst UK Border Agency (UKBA) en een van Groot-Brittannië's grootste publieke universiteiten voorlopig op pauze wordt gezet. Op 29 augustus trok de UKBA LMU's statuut als Highly Trusted Sponsor in. Dat laat een onderwijsinstelling in Groot-Brittannië toe

om buitenlandse studenten van buiten de Europese Unie te ontvangen. Volgens de immigratiedienst kon de school door haar lakse controlebeleid onvoldoende verhinderen dat illegale immigranten misbruik zouden maken van een studentenvisum.

MIGRATIECIJFERS

De vrees voor misbruiken lijkt misschien legitiem, maar de draconische manier waarop er gehandeld werd, zorgt voor ophef in de academische gemeenschap. “Doordat de instroom aan buitenlandse studenten opgenomen wordt in de migratiecijfers, lijkt dit vooral een gemakkelijke manier voor de regering om haar doelstellingen rond migratiebeperking te halen,” zegt Liam Burns, de voorzitter van de National Union of Students (NUS).

Die beschuldigingen werden ook geuit door Britse bladen zoals *The Economist* en *The Guardian*.

Volgens hem gooit de conservatieve regering van David Cameron de baby met het badwater weg. “Er is niets mis met het

Burns. “Je drukt er misschien de migratiecijfers mee, maar de 300.000 buitenlandse studenten die jaarlijks in het land verblijven leveren de economie 5 miljard pond op. We zouden die instroom moeten koesteren, in plaats van ze proberen tegen te houden.”

VERSPILDE PONDEN

De niet-Europese studenten van de LMU zijn in er ieder geval de dupe van. “We hoopten dat er alsnog een oplossing zou komen,” zegt Ayoola Onifade, president van de studentenvertegenwoordiging van de LMU. De onfortuinlijke timing van de UKBA in het opschorten van de licentie voor de school luttele weken voor de start van het academiejaar, wordt dan ook gehekel. “Plots moet je een nieuwe instelling vinden, terwijl alle plaatsen voor buitenlandse studenten al lang ingevuld zijn. Onmogelijk.”

Veel studenten spreken dan ook over de nodige paniek over verspilde jaren en tienduizenden ponden aan inschrijvingsgeld. Schaamte ook, om het hoopvolle thuisfront zo te moeten teleurstellen.

PASPOORTCONTROLE @ LONDENSE AULA'S

“Dit lijkt vooral een gemakkelijke manier voor de regering om haar doelstellingen rond migratiebeperking te halen”

optreden tegen misbruiken of illegale migratie. Maar studenten kun je onmogelijk beschouwen als migranten, als meer dan 80 procent van hen na hun opleiding terugkeren naar hun land van oorsprong.”

“Er heerst ook de terechte vrees dat Groot-Brittannië door haar houding ten opzichte van buitenlandse studenten veel intellectueel potentieel zou weggagen,” zegt

De Turkse Seyda Yilmaz, die aan haar derde jaar journalistiek begint, was lang onzeker of ze haar opleiding wel kon voortzetten. “Ik heb lang getwijfeld of ik mijn opleiding zou afmaken aan de LMU. 16.000 pond betaald, en dan zoveel gedoe... Ben ik daarvoor naar Groot-Brittannië getrokken? Ik kan mijn opleiding afmaken, maar ik vertrek naar Londen met een dubbel gevoel.”

Duitsland | 10 jaar Bologna geen onverdeeld succes

Het Duitse bachelor-mastersysteem viert zijn tiende verjaardag, maar niet iedereen vindt het project even geslaagd. Studenten zijn niet goed voorbereid op de arbeidsmarkt en de beloftes over internationale studentenmobiliteit zijn niet ingelost. De vraag is: zijn de problemen toe te schrijven aan de Bolognaverklaring?

JENS CARDINAELS

“De doelstellingen van het bachelor-masterstelsel, die in de zogenaamde Bolognaverklaring staan, zijn niet gehaald,” zei Horst Hippler, de president van de Duitse hogescholenrectorenconferentie (HRK), onlangs in de Duitse krant *Süddeutsche Zeitung*.

Kevin Heidenreich van de Vereniging van Duitse Kamers van Industrie en Handel (DIHK) erkent dat er heel wat misloopt in het Duitse hoger onderwijs. Toch is hij tevreden over de integratie van Bologna in Duitsland. “Vaak aangehaalde problemen - zoals te veel examens en aanwezigheidsplicht tijdens colleges - hebben niets te maken met Bologna.”

PERSOONLIJKHEID

“De echte problemen van het Duitse hoger onderwijs zijn de slechte financiering, slechte begeleiding, de beperkte relevantie en het hoge aantal schoolverlaters. In plaats van alle schuld op Bologna af te schuiven, zouden wij beter de handen uit de mouwen steken.”

Hippler betreurt dat Duitse studenten minder lang studeren door de invoering van

de bachelor. Er studeren er veel slechts drie in plaats van vijf jaar. Vaak klagen Duitsers dat stof die vroeger in vijf jaar gezien werd, nu in drie jaar gezien wordt. “Het is nochtans

“Slechte financiering, beperkte relevantie, slechte begeleiding en hoog aantal schoolverlaters zijn probleem”

zinnig tijd te investeren in de ontwikkeling van persoonlijkheid. Studenten moeten ook verder kunnen kijken dan hun vakgebied,” zegt Hippler.

De verkorting heeft voordelen en nadelen, vindt Kevin Heidenreich van de Vereniging van Duitse Kamers van Industrie en Handel (DIHK). “Studenten kunnen werkervaring opdoen na hun bachelor of een master beginnen. Maar enkele centrale doelstellingen van Bologna worden niet volledig gehaald.”

Ook volgens Heidenreich moeten studenten verder kijken dan hun vakgebied. “De economie verwacht dat je interdisciplinair kunt denken. Daarom zou het hoger onderwijs samen met bedrijven praktijkseminaries moeten organiseren.”

Hipplers voorstel om de blik van studenten te verruimen wordt ook goed onthaald door de Duitse studentenraad FZS. “Zo ontwikkelen

studenten vaardigheden om te gebruiken als ze problemen van buiten hun vakgebied moeten oplossen,” vindt bestuurslid Katharina Marht.

BEROEPSGERICHT

Hippler vindt dat de hogescholen meer naar de arbeidsmarkt moeten kijken. “Men moet beslissen of men een beroepsgerichte opleiding wil, zoals dat met succes gebeurt in de hogescholen, of dat men kiest voor een universiteitsmethode. Nu is een bachelor in de fysica in geen geval een fysisus.”

Om de kloof tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt te verkleinen, moet er meer ingezet worden op praktijkervaring, vindt Heidenreich. “Duitse hogescholen zorgen vooral voor een goede theoretische achtergrond.”

Hippler vindt dat de internationale doelstelling van de Bolognaverklaring niet gehaald is. “Het is vaak problematisch om je diploma in het buitenland te laten erkennen.” Ook Marht wijst op dat probleem. “Maar er komt stilaan verandering in. Al gebeurt dat veel te traag.”

Volgens Heidenreich moet het probleem niet overdreven worden. “Voor bedrijven speelt niet de titel van een mogelijke werknemer een rol, maar de inhoud van zijn studies.”

ONDERGEWAARDEERD

“Daarnaast is het niet makkelijker geworden om in het buitenland te studeren,” aldus Hippler. “Amper een vijfde van de studenten gaat naar het buitenland.”

Hippler wordt bijgetreden door Marht. “Door de kortere studietijd is het moeilijker om naar het buitenland te gaan. Het is overduidelijk dat de situatie op dit gebied verslechterd is in de afgelopen jaren.”

Het moet beter, vindt Heidenreich. “Buitenlandervaring is belangrijk voor je sociale en culturele vaardigheden. Spijtig genoeg worden de vakken die studenten in het buitenland volgen ondergewaardeerd aan de Duitse onderwijsinstellingen.”

LEUVEN KLIMAATNEUTRAAL

“Hier kan ook wat in Amsterdam of Kopenhagen kan”

Steden over de hele wereld zijn verantwoordelijk voor 70 procent van de uitstoot van broeikasgassen. Daarom nemen steeds meer gemeenten en steden initiatieven om hun negatieve invloed op het klimaat tegen te gaan. Ook Leuven wil klimaatneutraal zijn tegen 2030.

ELS DEHAEN

"Klimaatdeskundige Peter Tom Jones had gesteld dat Leuven klimaatneutraal kon worden tegen 2030. Ik heb hem met die uitspraak geconfronteerd en hij wist me te overtuigen," zegt Leuven schepen van Leefmilieu Mohamed Ridouani. (sp.a)

"Ik overtuigde op mijn beurt de stad, maar ben ook naar AB InBev, De Lijn, Gasthuisberg, Imec, KU Leuven en enkele andere bedrijven gestapt. Zij leverden een financiële bijdrage en zo hebben we een eerste budget van 130.000 euro bij elkaar gekregen. Daarmee hebben we een eerste nulmeting uitgevoerd. Die meting ging na hoeveel CO2 er vandaag wordt uitgestoten. Op basis daarvan wordt een actieplan opgesteld."

RESULTATEN

Zijn er nu, een jaar na het opstarten van het project, vorderingen merkbaar? Ridouani: "Nu de nulmetingen achter de rug zijn, weten we hoe we ervoor staan. We weten nu dat het verkeer 25 procent van alle uitstoot voor haar rekening neemt en woningbouw 60 procent. We moeten dus investeren in propere mobiliteit en huizen die minder energie consumeren."

"We merken bovendien dat het project leeft onder de Leuvense bevolking. Wanneer we themadagen organiseren, komen er niet alleen specialisten, maar ook gewone burgers. Die worden allemaal betrokken en kunnen mee nadenken over wat belangrijk is voor onze stad."

"Dat is niet onbelangrijk, want als we echt menen dat we klimaatneutraal willen worden, zullen we zware beslissingen moeten nemen. Ik ijver ervoor het stadscentrum autovrij te maken. Alles binnen de ring moet autoluw of zelfs autovrij worden."

"Zo'n drastische verandering kun je niet zomaar doorvoeren. Die moet gepaard gaan met voldoende parkeerplaatsen aan de rand van de stad, van waaruit je gemakkelijk het

centrum kunt bereiken. Door huurfietsen of ecologische bussen moet dat zeker mogelijk zijn. Wie denkt dat zoiets moeilijk haalbaar is, raad ik een reis naar Amsterdam of Kopenhagen aan. Daar heeft men een groot deel van de wijken autoluw gemaakt. Als het daar mogelijk is, kan het in Leuven ook."

Ook de KU Leuven stapte mee in het project en richtte een werkgroep op in het kader van het Metaforum, een multidisciplinaire denktank die zich bezig houdt met relevante maatschappelijke problemen.

Professor Filip Volckaert, coördinator: "De bedoeling van deze werkgroep is niet om te praten, maar om concrete oplossingen aan te bieden. We willen aan de ene kant iedereen aan de KU Leuven aanmoedigen om duurzaam om te gaan met het milieu en samen de uitstoot te verminderen. Aan de andere kant willen we Stad Leuven ondersteunen in haar missie klimaatneutraal te worden. De Leuvenaars kijken op naar de expertise en ideeën die

aan de KU Leuven aanwezig zijn. Ze verwachten concrete voorstellen. Door de nulmetingen weten we waaraan we moeten werken."

"We betrekken zowel personeel als studenten, en we brengen steeds menswetenschappers samen met natuurwetenschappers. De bedoeling is dat we niet alleen naar harde, technologische oplossingen zoeken, maar ook zien waar we gewoontes en ideeën kunnen veranderen, inbegrepen in het onderwijs en onderzoek. Bestaande ingrepen en activiteiten zullen getoetst worden. Tijdens het jaar zullen we met het resultaat van die denkoefeningen naar buiten komen, in de vorm van debatten of acties."

“Alles binnen de ring moet autoluw of zelfs autovrij worden.”

Democratie locale (2) | Betaalbaar wonen en studentendorpen

Betaalbaar wonen is over heel België een van de thema's van de komende gemeenteraadsverkiezingen. Leuven staat als centrumstad onder druk: om een kleine woning te kunnen kopen zijn gemiddeld 11 gemiddelde jaarinkomens nodig. Hoe willen de politieke partijen dat tegengaan? En wat heeft het bouwen van studentendorpen daarmee te maken?

PIETER ROMBOUTS

Hoogspanning op de woningmarkt in Leuven en haar deelgemeenten. Een Leuven huis kostte in 2010 gemiddeld 253.209 euro. Dat is 2,5 keer zo veel als in 2000. Jonge gezinnen vertrekken daarom alsnog vaker uit Leuven. "Het marktmechanisme van vraag en aanbod is voorbijgestreefd," stelt schepen van Wonen Jaak Brepoels (sp.a). Alle partijen willen meer sociale woningen en daarnaast ook betaalbare stadswoningen. "In nieuwe bouwprojecten moet minstens 20 procent van de woningen dienen voor mensen die net boven de inkomensgrens vallen om in aanmerking te komen voor sociaal wonen," stelt Carl Devlies (CD&V).

Op vlak van woningbouw heeft het stadsbestuur de voorbije zes jaar veel gedaan. Maar de beloftes zijn niet altijd hard gemaakt. Er werden duizend nieuwe woningen beloofd,

waaronder vierhonderd sociale woningen. "We stellen vast dat de teller op de helft is blijven steken, temeer omdat er bij woonprojecten te weinig inspraak was voor de buurtbewoners," aldus Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang). Zijn partij pleit voor huursubsidies om de markt te sturen. Tine Van Rompuy, de lijsttrekker van PVDA+, treedt hem bij: "Investeringen moeten geheroriënteerd worden naar de bouw van sociale woningen en niet naar prestigeprojecten en citymarketing."

“We zorgen voor meer koten op plaatsen waar het kan”

Open VLD, dat in Leuven naar de kiezer trekt onder de noemer Leuven +, wil voor jonge gezinnen die een woning renoveren de onroerende voorheffing kwijtschelden. Ook bij Groen zien ze een actieve rol voor de stad weggelegd. Lies Corneillie: "Het woonbeleid is een erg belangrijk domein als je een sociaal beleid wilt voeren. In Leuven gaat heel

wat overheidsgrond naar privéontwikkelaars die vrij spel hebben. Wij willen dat de stad grond en woning durft loskoppelen. Als de stad de grond in bezit houdt via recht van opstal of erfpacht, kunnen mensen met minder middelen beginnen te bouwen en heb je ook meer controle."

Groen wil, net als N-VA, actief inzetten op co-housing en woonvormen zoals kangoerewonen (waarbij ouders en kinderen samenwonen onder eenzelfde dak). Een hippe term, maar tegelijkertijd een terugkeer naar de formule van de traditionele kotmadam, waar CD&V voorstander van is. "De regels van de stad moeten op dat vlak versoepeld worden. Een gezin dat studentenkamers wil verhuren, moet tegenwoordig een afzonderlijke badkamer en keuken

blijft groeien. Rik Daems van Leuven + pleit daarom voor de bouw van studentendorpen, zoals campus Arenberg. De twee sites die daarvoor moeten dienen, bevinden zich tussen het Sportkot en Gasthuisberg en achter het station. "Het aantal koten moet zeker niet afnemen, maar in de binnenstad moeten er ook geen bijkomen. Wij willen werk maken van kwalitatieve studentenhuisvesting aan betaalbare prijzen. Om te weten hoeveel koten er zijn moest de stad een kottaks uitvinden. En hoe controleren ze dan de kwaliteit?" vraagt Daems. zich af.

Alle partijen keren zich echter tegen de "olympische" studentendorpen. Unaniem klinkt het dat men de overlast zo niet aanpakt, maar verplaatst. N-VA noemt "de goedkoopste oplossing niet noodzakelijk de beste" en wil studentenkoten in harmonie zien met andere woningen. "Het Leuvense model waarbij iedereen door elkaar woont, is altijd leefbaar geweest."

Om de toename van studenten op te vangen moeten er nog zo'n 3.000 koten bijkomen, en dat op een moment dat er al schaarste heerst op de kotenmarkt. PVDA+ wil daarom meer gesubsidieerde koten, Vlaams Belang hoopt dan weer op een extra inspanning van de KU Leuven. Sp.a wil bovenal de huidige woongebieden bewaren en intussen ook zeggen waar het wel kan. "Er is met de universiteit afgesproken dat er locaties worden toegewezen. We zorgen voor meer koten op plaatsen waar het kan," besluit Jaak Brepoels.

voorzien. Dat willen we schrappen. Mensen staan daar voor open. Het brengt studenten en Leuvenaars dichter bij elkaar," weet Devlies.

STUDENTENHUISVESTING

Studenten: het woord is eruit. Binnen de ring zitten er zo'n 25.000 studenten op kot. De meerderheid studeert aan een universiteit die

Foch is dood, leve het De Somerplein

Een zonnige zaterdagmiddag net voor de start van het academiejaar. Op het Martelarenplein zet een antieke streekbus vol notabelen zich hoestend en proestend op weg naar het Rector De Somerplein. "Deze bus is ook een cadeautje voor onze reizigers," glundert de woordvoester van De Lijn, "zij hebben tenslotte heel lang last gehad van de werken."

LUCAS DE JONG & SAM RIJNDERS

Die reizigers kunnen vanaf vandaag genieten van een gloednieuwe bushalte met ondergrondse fietsstalling, fietsherstelpunt en als kers op de taart: lockers met ingebouwde koelkastjes. Een wereld van verschil met de oude bushokjes die volgens Francy Peeters, de directeur van De Lijn Vlaams-Brabant

OVERBEBUSSING

Voor de handelaars blijft ook het grote aantal bussen een pijnpunt. "Met 17.000 reizigers per dag is dit de drukste halte van Vlaanderen," pronkt Peeters. Declerc: "Er rijden te veel bussen, ze zijn niet milieuvriendelijk en gaan vaak te snel." Het stadsbestuur wil de gelede bussen alvast weg uit het centrum, meldt schepen Robbeets.

Tijdens de werken verloor De Lijn 9 procent van haar klanten in Groot-Leuven

"eerder op het platteland thuishoorden".

De transformatie van het Fochplein in het Rector de Somerplein kostte zo'n 5 miljoen euro. Schepen voor Openbare Werken Dirk Robbeets (CD&V): "1,5 miljoen daarvan is afkomstig van de busmaatschappij. Drie Vlaamse ministers hebben in totaal 700.000 euro geïnvesteerd, en ook Europa heeft flink bijgedragen." De hele operatie verliep niet zonder slag of stoot. Tijdens de werken verloor De Lijn 9 procent van haar klanten in Groot-Leuven.

Nog dramatischer waren de cijfers voor de handeldzaken aan het voormalige Fochplein. Zij kregen geen enkele compensatie van het stadsbestuur. Rudi Declerc van kapperszaak Michel & Co kent broodjeszaken die tot 70 procent omzetverlies leden. Zelf moest hij noodgedwongen een vaste werknemer laten gaan. "Bij de kerstanimatie zijn we ook helemaal vergeten," zegt Declerc, die de belangen van de handelaars tijdens de werken verdedigde.

In de toekomst moeten er volgens Robbeets minder bussen door het centrum rijden. Hij spreekt van een "Plan 2020" van De Lijn. Streeklijnen verdwijnen uit de binnenstad, waar enkel nog stadslijnen zullen rijden. De ringbus krijgt ook versterking. Robbeets: "We hebben lang aangedrongen op de ringbus, die een groot succes is. Nu dringt De Lijn bij de Vlaamse Regering aan op geld om de ringbus ook de andere richting uit te laten rijden."

Volgens Sarah Somers, de persverantwoordelijke van De Lijn Vlaams-Brabant, bestudeert De Lijn momenteel verschillende scenario's, waaronder één dat minder bussen door het centrum wil laten rijden. "Elk scenario staat of valt met haar randvoorwaarden. Blijft er voldoende doorstroming? Is er de juiste infrastructuur? Dat moeten we eerst bekijken met verschillende partners."

Waar handelaars tevreden zijn met het nieuwe Rector De Somerplein, staan politieke concurrenten te popelen om de laatste realisatie van burgemeester Louis Tobback

(sp.a) de grond in te boren. Vooral de ondergrondse fietsstalling oogst kritiek. Het nachttarief van 3 euro wordt daarbij het vaakst genoemd, al zou dat volgens sp.a-lijstduwer Saïd El Kadhraoui de eerste maanden nog niet worden opgelegd.

Rik Daems, de lijsttrekker van het liberale Leuven+, hekelde vooral de kostprijs: "Wat kost dat ding wel niet? Om een vijfhonderd fietsen te stallen een uitbatingssom van 483.000 euro per jaar."

El Kadhraoui wijst erop dat de fietsstalling en fietsherstelplaats bewaakt en laat open zijn. "Het is veel geld maar het bewijst dat de stad durft investeren in mobiliteit."

FIETSSTALLINGSSTRIJD

Het meest recent is de controverse over de openbare aanbesteding van uitbating van de fietsstalling en de fietsherstelplaats. Het Belgische parkeerbedrijf Apcoa kwam als voordeligste keuze naar voren, terwijl algemeen werd aangenomen dat Velo dat zou doen. Apcoa is al verantwoordelijk voor de parkeerautomaten en bijbehorende controle in Leuven.

Zowel binnen het Leuvense stadsbestuur als binnen de KU Leuven is er onvrede over het resultaat. "De keuze voor Apcoa is ongelukkig. De vergunning aan Velo had de samenwerking tussen de universiteit en de stad verbeterd. Ik weet niet hoe lang het contract geldt, maar ik

te werven. Bij de aanbesteding werd een beetje rekening gehouden met sociale tewerkstelling, maar Velo en Apcoa haalden gelijke scores.

Volgens Raphael Weuts, de bestuurder van Velo en mobiliteitsverantwoordelijke van de Leuvense studentenraad LOKO, zou in het voorstel van Velo enkel en alleen met mensen uit sociale kansengroepen gewerkt worden. In het Apcoa-plan gaat slechts de helft van de arbeidsplaatsen naar sociale kansengroepen.

Directeur Luc Verduyck van Apcoa: "Uiteindelijk putten wij uit dezelfde bron. De mensen die Velo aantrekt, trekken wij ook aan. Mensen met een speciaal statuut die subsidies krijgen. Omdat die subsidies beperkt zijn in de tijd, moet je die mensen na verloop van tijd kunnen plaatsen. Velo doet dat extern, wij gaan proberen om ze binnen onze eigen organisatie te plaatsen."

Doorslaggevend was de uitbatingssom. Velo vroeg 50.000 euro meer dan Apcoa. Verduyck verklaart het prijsverschil door een andere aanpak. "Wij zijn parkingexploitant met een grotere structuur dan Velo. Velo beperkt zich tot fietsenparkingen en heeft - bij mijn weten - een drietal projecten."

Hagen Goyvaerts, lijsttrekker van Vlaams Belang, is niet verbaasd. "Apcoa wil zich toeleggen op de uitbating van fietsenstallingen, want dat is de toe-

"Ik weet niet hoe lang het uitbatingcontract geldt, maar ik hoop dat het kort is"

RECTOR MARK WAER

hoop dat het kort is," zegt KU Leuven-rector Mark Waer. Zelfs schepen Robbeets betreurt de keuze: "Als afgevaardigde van de stad Leuven in de Raad van Bestuur van Velo had ik liever gehad dat Velo de uitbating op zich mocht nemen, maar daar is niets aan te doen."

Dat Velo niet als beste kandidaat bij de openbare aanbesteding uit de bus kwam, ligt aan het ontbreken van een sociale clausule. Zo'n sociale clausule verplicht de uitbater om sociaal zwakkere groepen aan

komst. Dus bieden ze een voordelige prijs voor een referentieproject. Scheuren ze hun broek eraan, dan is dat geen probleem gezien de grootte van het bedrijf."

Fatiha Dahmani (Groen) noemt de fietsstalling een miskleun en is blij dat Velo de aanbesteding misliep. "Door dat nachttarief, de hoge kostprijs en het opgelegde sluitingsuur om drie uur 's nachts zou Velo zichzelf enkel onpopulair maken."

Een dwaze kan meer vragen stellen dan een wijze kan beantwoorden.

Daarom posteert Veto zich wekelijks in de Leuvense binnenstad, op zoek naar de wijze, die zijn antwoord aan de straatstenen kwijt wil. TEKST: PIETER

HIELE, FOTO: ANDREW SNOWBALL

Deze week: "Wanneer had je voor het laatst last van overlast?"

QUINTEN, 1E MASTER TAAL- EN LETTERKUNDE

"Na de studentenwelkom zag ik iemand die in frituur BimBam in de Parijsstraat alle frietbakjes van de toog gooide. Hij was agressief omdat hij zagezegd niet kreeg wat hij had besteld. Maar voor wat hij wou, had hij geen ticketje. De uitbater

gooide dan maar terug met een zoutvat en een plateau. Daardoor kreeg een meisje een stuk plateau op haar voorhoofd, met bloed tot gevolg."

ZIMCKE, 1E MASTER MUSICOLOGIE

"Ik vind dat er 's nachts nog steeds heel veel geluids-overlast is. Niet alleen door studenten, maar ook de vele vrachtwagens die voor mijn

deur in de Vital Decosterstraat geparkeerd staan storen mij. Die maken heel veel lawaai 's ochtends."

SANDER, 1E BACHELOR TAAL- EN LETTERKUNDE

"Overlast? Ik zit nog maar vier dagen op kot. (lacht). Mijn kot is in de Tienestraat. Daar

is het meestal luidruchtig, al zit ik in een rustiger deel. Gestoord aan overlast heb ik mij nog niet."

OVERVOLLE AULA'S BLIJVEN EEN PROBLEEM

Situatie is beter, maar nog steeds problematisch

Ondanks inspanningen van de KU Leuven en Groep T blijven overvolle aula's een probleem. Dat is voornamelijk te wijten aan een tekort aan professoren.

WOUTER GOUDESEUNE

Hoewel het academiejaar nog pril is en men nog niet overal een goed zicht heeft op de situatie, lijkt de situatie beter dan vorig jaar. Aan de KU Leuven hebben de getroffen maatregelen zoals weblectures en een betere lokalenplanning hun vruchten afgeworpen. De grootste problemen vorig jaar waren in de richtingen geschiedenis, rechten en politieke en sociale wetenschappen.

WEBLECTURES

Arne Roels, de onderwijsvertegenwoordiger van Politika, licht toe: "De invoering van weblec-

te probleem situeert zich bij het aantal docenten. Een verhoging zou erg welkom zijn om betere studentenbegeleiding te verkrijgen. Nu zijn er gewoon te weinig monitoraten."

Stefaan Saeys, de directeur van de technische diensten aan de KU Leuven, geeft info over de studentenaantallen: "Dit jaar is er een daling van het aantal eerstejaars aan de faculteiten Sociale Wetenschappen en Letteren. Die daling wordt voornamelijk gecompenseerd door een stijging van het aantal bio-ingenieurs en studenten lichamelijke opvoeding. Daardoor is de druk op de auditoria gedaald binnen Huma-

Somer: "De PDS is de enige aula die groot genoeg is voor al onze eerstejaars. Normaal gezien is er geen probleem bij ons zolang de eerstejaars in de PDS les kunnen volgen."

Momenteel bezit de KU Leuven drie aula's die plaatsbieden aan meer dan 500 studenten. Concrete uitbreidingsplannen zijn er niet volgens Saeys. Toch is men van plan om binnen een vijftal jaar voor een extra grote aula in het centrum van Leuven te zorgen.

GROEP T

Pieterjan De Feyter, de voorzitter van Studentenraad Groep T, schetst een minder positief beeld: "Vorige jaar was er een enorme toename van het aantal eerstejaars, met heel wat problemen tot gevolg. Het probleem is dit jaar voor een groot deel naar het tweede jaar opgeschoven. De maatregelen die vorig jaar getroffen werden, waren vaak maar halfbakken oplossingen."

"Het probleem ligt bij het aantal docenten. Het aantal lokalen is krap, maar er zijn in Leuven genoeg aula's die gebruikt kunnen worden. Een stijging van het aantal docenten zou het probleem oplossen. Groep T wil de situatie wel verbeteren, maar de hogeschool heeft geen concrete voorstellen."

De stijgende studentenaantallen brengen heel wat miserie met zich mee. "Toch is de situatie in de eerste fase onder controle," aldus Yves Persoons van de dienst Communicatie van Groep T. "Het is wel mogelijk dat er problemen zijn in de tweede fase. De doorstroming

van de eerste naar tweede fase lag hoger dan normaal, met een groot aantal tweedejaars als gevolg."

"Vorig jaar waren de problemen in de eerste fase inderdaad enorm. Door een betere planning en lokaalbenutting hebben we de situatie snel verbeterd. We hebben ook groepen samengezet."

PROFFEN TEKORT

Het knelpunt is al langer bekend. Studenten van de KU Leuven en Groep T klagen dat de stijging van het aantal studenten niet gecompenseerd wordt door een

evenredige stijging van het aantal docenten. Beperkte financiële middelen lijken aan de basis van het probleem te liggen.

Persoons verduidelijkt: "We zitten met een zogenaamde gesloten enveloppe qua financiering. Dat wil zeggen dat de financiering gelijk blijft, onafhankelijk van de groei. Extra personeel zou meer dan welkom zijn. We hopen dat daar na de integratie van de academische hogescholenopleidingen in de universiteit eindelijk iets aan gedaan wordt."

"Extra personeel zou meer dan welkom zijn"

YVES PERSOONS, GROEP T

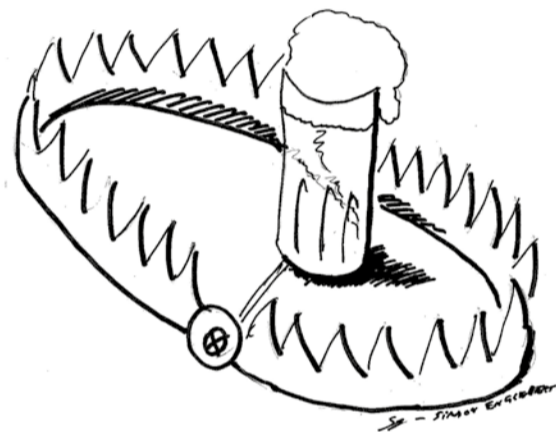
tures was een goede zaak. De professor geeft les in een aula terwijl studenten in een andere aula live meevolgen op een groot scherm. Doordat er een assistent met microfoon aanwezig is in de aula zonder professor, kunnen de professoren en de studenten converseren."

"Toch is de situatie nog niet ideaal. Grotere aula's zouden zeker welkom zijn. Maar het groot-

ne Wetenschappen. In Heverlee zijn er een aantal herschikkingen doorgevoerd, zoals de omwisseling van de locatie van bepaalde lessen."

AULA'S

Het eerste jaar rechten telt traditioneel heel wat studenten. Sander Liekens, onderwijsvertegenwoordiger bij VRG, belicht het belang van aula Pieter De

MAAR 1
OPLOSSING

Toledo goes mobile

Dit academiejaar is Toledo ook mobiel toegankelijk voor studenten en personeel van de Associatie KU Leuven. Docenten en studenten met een smartphone of tablet kunnen voortaan hun vakken en communities eender waar raadplegen en beheren. "Maar het is zeker niet de bedoeling om studenten te verplichten zo'n toestel aan te kopen", klinkt het aan de KU Leuven.

PIETER ROMBOUITS

"De nood aan een mobiele applicatie werd zo'n twee jaar geleden op de agenda gezet door de studentenvertegenwoordigers", zegt Dries Mahieu, de vertegenwoordiger voor Informatie- en CommunicatieTechnologie en Systemen (ICTS) bij de Leuvense studentenraad LOKO. "Het aantal studenten met een smartphone neemt jaarlijks toe. Ik hoor gemengde reacties, maar we zijn erg blij dat de universiteit ons heeft gevolgd."

De Toledoapp is geen volledige kopie van Toledo, maar lesmateriaal raadplegen wordt gemakkelijker. "Al jaren wordt informatie gecentraliseerd in Toledo. Het was logisch dat we die toepassing op termijn zouden aanbieden via smartphones en tablet-pc's. Zo maken we Toledo nog toegankelijker," vertelt Leen Van Rentergem, het diensthoofd van de dienst Faciliteiten voor Onderwijs, Onderzoek, Communicatie en Samenwerking.

Waarom het dan twee jaar geduurd heeft voor de app gemaakt werd? "De ontwikkeling heeft tijd gevegd. De mobiele

Toledo was de voorbije jaren gewoon nog niet stabiel genoeg. Er is heel wat gewerkt om de inhoud zo compatibel mogelijk te maken voor kleine schermen," repliceert Van Rentergem.

GEEN LESSENROOSTER

Voorlopig is het lessenrooster nog wel de grote afwezige in de applicatie. "De uurroosters staan voorlopig nog op KU Loket. Die zullen op termijn wel naar de studen-

"Het moet toch zalig zijn om in bed te kunnen lezen dat je niet moet opstaan?"

tenmail verhuizen," weet Mahieu. Desondanks werd de app in de eerste week van het academiejaar door 5.219 studenten gebruikt. Gemiddeld zijn er dagelijks 2.500 studenten en personeelsleden in de weer met de app.

"Het is handig, al moet je wel elke keer opnieuw inloggen. Dat het lessenrooster ontbreekt, is wel jammer", vertelt Davy Dirix, student tweede bachelor politieke wetenschappen en gebruiker van het eerste uur.

Op Google's besturingssysteem Android ziet Blackboard er overigens anders uit dan op iOS van Apple. Op een iPhone heeft Toledo de standaard-iOS-lay-out, op Android lijkt de applicatie op een kurken prikbord met post-itjes. De iOS-gebruikers zijn voorlopig in de meerderheid met zo'n zestig procent van alle downloads.

Wat afwezigheden betreft, zijn studenten nog steeds aangewezen op de berichten in de rubriek "What's recent". "Misschien komen er in de toekomst ook pushberichten vanuit de app, bijvoorbeeld

als een professor ziek is, maar daar is nog geen concreet plan voor," vertelt Van Rentergem. De verantwoordelijke van LOKO ziet daar wel graten in: "Het moet toch zalig zijn om in bed te kunnen lezen dat je niet moet opstaan?" lacht Dries.

**De goedkoopste
fuifzaal van
Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

PRESES & PREJUDICE (1) | WINA

“Wij zijn een open kring”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: Oliver Lauwers, preses van Wina.

LOTTE BONGAERTS & MARGOT HOLLEVOET

Veto: Ter introductie: wie is Oliver Lauwers en wat is Wina?

Oliver: «Ik ben Oliver, 21 jaar, uit Duffel. En ik studeer fysica. Het is al mijn derde jaar in het presidium van Wina, de kring voor wiskunde, informatica, fysica en aanvullende opleidingen zoals sterrenkunde en statistiek. Nu ben ik dus de 49ste verkozen preses. Ik denk dat er vier of vijf vrouwen me zijn voorgegaan. Hopelijk zit er toch een evolutie in. De mannen van Wina zouden blij zijn met meer vrouwen, want er zijn niet veel homo's...»(lacht)

Veto: Wat dan met de leuze 'Wina is een homokring'?

Oliver: «Er zitten eigenlijk niet zoveel homo's bij ons. Ik ken er een aantal, maar ik denk dat het procentueel toch ongeveer

“Er zitten eigenlijk niet zoveel homo's bij ons”

hetzelfde is als bij andere kringen. Dat gerucht is ontstaan omdat we jaarlijks VRG verslaan in de 24 urenloop. En dan worden zulke onwaarheden gescandeerd.»

Veto: Misschien heeft het ook iets te maken met de weinige meisjes die in Wina zitten?

Oliver: «Er zitten inderdaad niet veel vrouwen in onze kring. Dat is een tijdje de goede kant uitgegaan, maar nu daalt het aantal vrouwen weer. We weten zelf niet goed hoe dat komt. Wetenschapsrichtingen zijn sowieso minder aantrekkelijk voor vrouwen. Nochtans, we organiseren jaarlijks een aantal vrouwvriendelijke activiteiten, zoals een vrouwencantus.»

Veto: Welke stempel hoop je als preses op Wina te drukken?

Oliver: «We evolueren als kring al een paar jaar naar een professionelere werking. Dat zou ik graag verder zetten. Je mag als kleine kring niet de houding hebben dat je

niet veel kan. Ik denk dat als je in een kleine kring veel tijd en werk wil steken, je tot op zekere hoogte toch een grote kring kunt worden. Zo hebben we vorig jaar een openluchtfestival georganiseerd.»

Veto: Wina won vorig jaar op indrukwekkende wijze 12 van de 15 vaten die LOKO

weggaf. In welke mate speelde het eergevoel van de Winezen een rol?

Oliver: «We zijn op studentikoze wijze een eervolle kring. Ook op cantusvlak zijn we nogal traditioneel. Een Winacantus moet worden voorgezeten door iemand die het reilen en zeilen van een cantus kent. Dat is misschien vrij hiërarchisch, maar voor de rest valt het wel mee. We zijn toch een open kring. Dat is toch meestal de bedoeling.»(lacht)

VROUWEN VERSIEREN

Veto: Voor veel mensen staat Wina gelijk aan wiskundigen, terwijl dat net de kleinste richting is die jullie vertegenwoordigen.

Oliver: «Op zich loopt het eerste jaar wiskunde gelijk met het eerste jaar fysica. Dus in die zin klopt het een beetje. Het is vooral de taak van het middelbaar onderwijs om die misvatting aan te pakken. Het moet de richting correct voorstellen. Sommige scholen werken al samen met oudleerlingen om de visie op de wiskunde-richting te veranderen. Want wiskunde op universitair niveau is niet echt "tellen". De meeste mensen hebben daar een verkeerd beeld van en mispakken zich dan ook aan die opleiding.»

“Wij zijn geen sociaal achterlijke mensen”

Veto: In welke mate spelen series als The Big Bang Theory een rol in de beeldvorming over Wina?

Oliver: «Wij zijn geen sociaal achterlijke mensen, als je dat bedoelt. Zelf kijk ik ook naar die serie, vooral de fysicagerelateerde mopjes vind ik grappig. Ik begrijp ze soms effectief. Soms ook niet, maar goed, ik heb nog twee jaar te gaan. Maar we zijn dus echt wel sociaal. Als je eens een Winees ziet staan, spreek die maar aan. Ze gaan dat zeker leuk vinden.»

Veto: Dus als jij een vrouw wil versieren, kan je dat beter dan Sheldon Cooper uit The Big Bang Theory?

Oliver: «Toch wel. Er bestaan natuurlijk vuile openingszinnen als "Slaap jij op je buik? Nee? Mag ik dan?" Maar dat werkt niet. En eigenlijk vraag ik liever naar iemands naam. Echt iemand leren kennen is toch meer mijn stijl.»

Elyne Temmerman

Studentenclubs | Lintjes in Leuven

“Mannen met lintjes buiten”, zo luidt een Facebookgroep die 229 supporters telt. Het is een policy die bijvoorbeeld in fakbar Letteren wordt gehanteerd. Toch blijken studentenclubs niet eens zo verschillend te zijn van andere studentenverenigingen.

PIETER HIELE

In fakbar Letteren zijn lintjes al jarenlang verboden. "Elk jaar opnieuw wordt voor die regel gestemd," zegt Joris Vantilt, beheerder van Fakbar Letteren. "Maar zodra de argumenten voor het lintjesverbod worden opgesomd, wordt de regel er opnieuw doorgevoerd. De lintjes en petjes zorgen voor een groepsgevoel waardoor clubleden het gevoel krijgen dat ze meer mogen dan de rest. Bovendien dragen die bij tot een soort anonimiteit, wat niet de bedoeling is."

"We vragen dus steeds aan clubleden om hun lintjes op te bergen voor ze de fakbar binnenkomen," vervolgt Joris. "Dan klagen ze wel eens, maar meestal reageren ze niet zo erg."

Studentenclubs blijken echter niet zo verschillend te zijn van andere studentenverenigingen. "Een studentenclub is een groep van 15 tot 30 uitsluitend mannelijke of vrouwe-

lijke leden die wekelijks bijeen komen," zegt Lars Hansen, senior van de het Seniorenkonvent Leuven, de koepel van studentenclubs. "Op die bijeenkomsten worden uiteenlopende activiteiten georganiseerd. In een club zitten mensen van verschillende leeftijden en verschillende faculteiten bij elkaar. Het toffe eraan is dat iedereen elkaar leert kennen."

"Studentenclubs halen hun inkomsten voornamelijk uit het organiseren van TD's of andere activiteiten waar andere clubs talrijk naartoe komen. De clubs onderling hebben namelijk een zeer goede verhouding. Er worden geregeld activiteiten georganiseerd met andere clubs."

KRING VERSUS CLUB

Toch zijn er enkele verschillen met de kringen. "Er zijn twee grote verschillen," legt Lars uit. "Het eerste zijn de studentenaantallen.

Omdat studentenclubs bedoeld zijn als een groep waarin iedereen iedereen kent, zijn onze plaatsen beperkt. In kringen zijn veel meer studenten, maar is de band zelden zo sterk. Op een activiteit van een club is het immers de bedoeling dat je met iedereen contact hebt."

“Vijandigheid tegenover lintjes is de laatste jaren erg gegroeid”

"Het tweede verschil schuilt in de traditie die generatie op generatie wordt doorgegeven. Wij houden ons zeer sterk aan de blauwe pagina's van de codex. Ik vermoed dat dat in kringen minder het geval is. Wij houden ook van de traditie van het lintje. Dat hangen onze schachten vanaf hun doop over de linkerschouder. Na de ontgroening in het tweede semester, mogen ze het lint over de rechterschouder dragen. Dan zijn ze pas *commilitones*."

De symbolische waarde van het lintje is niet voor iedereen dezelfde. "Iedereen bepaalt zelf wat dat lintje voor hem of haar betekent," zegt Lars. "Eigenlijk schuilt de waarde in het samenhangingsgevoel ten aanzien van de andere leden van de clubs en het feit dat je hebt moeten afzien om lid te worden van de club."

De waarde moet echter niet overschat worden. "Dat is allemaal relatief natuurlijk," alsnog Lars.

Dat de lintjes gevoelig liggen in Leuven moet hem niet verteld worden. "Zelf zit ik al zes jaar in Leuven en heb ik in zekere zin wel al minachting tegenover het lintje ervaren," zegt Lars. "Het valt me vooral op hoeveel erger het de laatste jaren is geworden. Ik snap echter niet waar de vijandigheid vandaan komt. Blijkbaar komen lintjes asociaal en zelfs vijandig over."

DERDE INDUSTRIËLE REVOLUTIE

Na stoommachine en verbrandingsoven: de pc

De computer heeft heel snel een centrale rol ingenomen in het dagelijks leven van de mens. De meesten van ons kunnen zich geen wereld meer voorstellen zonder sociale netwerken zoals Facebook. Dit lijkt ook steeds meer zijn weerslag te hebben op de economie, in die mate dat sommigen spreken van een derde industriële revolutie.

THOMAS CLIQUET EN LAURA HOLLEVOET

Professor Erik Buyst, actief in de economische geschiedenis" vertelde ons meer over de eerste en tweede industriële revolutie en waarom we kunnen spreken van een derde industriële revolutie.

WAT VOORAF GING

"De eerste industriële revolutie wordt traditioneel in verband gebracht met de uitvinding van de stoommachine aan het begin van de 18e eeuw. James Watt verbeterde de machine, zodat ze niet alleen kon worden gebruikt om het water uit de mijngangen te pompen, maar ook breder inzetbaar werd, zoals in de textielnijverheid en later het transportwezen. De uitvinding verspreidde zich zo geleidelijk over het hele economische wezen."

"Dat is typisch voor een industriële revolutie: er ontstaat een soort van nieuwe technologie die het hele economische weefsel verandert, in het Engels noemt men het daarom een *general purpose technology*. In het Nederlands zouden we het eerder hebben over een macro-inventie, een uitvinding die grote economische en sociale gevolgen heeft."

"Dan hebben we de tweede industriële revolutie, verbonden aan een belangrijke uitvinding, de doorbraak van de verbrandingsmotor. Die was niet langer gebaseerd op steenkool, maar op aardolie en gas. De nieuwe krachtbronnen waren veel flexibeler dan de stoomtechnologie. Je moest niet eerst water aan de kook brengen, elektrische motoren kunnen gewoon aan- of uitgezet worden. Bovendien heeft elke stoommachine een beetje zijn eigen kenmerken, terwijl je elektromotoren allemaal volgens hetzelfde toerental kunt laten draaien."

DERDE INDUSTRIËLE REVOLUTIE

"De derde industriële revolutie is nog een beetje een *matter of debate*. Sommigen zien de computer als de nieuwe *general purpose technology*. En we moeten inderdaad vaststellen dat het ding dat jij nu gebruikt (*wijst naar onze laptop, red.*), enorm veel toepassingen heeft in heel verschillende domeinen. Ook de manier waarop dienstensectoren vandaag geregeld zijn, is helemaal anders. Wat mij betreft is er zeker sprake van een derde industriële revolutie, maar ze is verre van afgelopen."

"De grote maatschappelijke effecten daarvan zijn nog niet helemaal zichtbaar. We zien nu al enkele effecten, waarbij we een spanningsveld opmerken: enerzijds merken we een toenemende individualisering op, anderzijds zien we dat via Facebook en andere sociale media een nieuw sociaal weefsel wordt gecreëerd. Ik vind dat persoonlijk positief, zeker als we denken aan de biotechnologie. Als de hele geneeskundesector door informatica efficiënter kan werken, en patiënten bijvoorbeeld op afstand kunnen worden geopereerd, dan denk ik dat de mensheid daar beter van wordt."

DIENSTENECONOMIE

Peter Tom Jones is onderzoeksmanager aan de KU Leuven, coördinator van Leuven Klimaatneutraal en voorzitter van de vzw I-CleanTech Vlaanderen. Voor hem betekent de derde industriële revolutie een omslag in de economie.

"We moeten naar een economie waar

mogelijk producten wil produceren om zo snel mogelijk te consumeren. Men bouwt structureel falende factoren in in producten om te zorgen dat de cyclus van productie en consumptie altijd blijft duren. Het is evident dat de materiaal- en energie-impact daarvan zeer groot is op het milieu."

"In het nieuwe businessmodel staat de dienst centraal. Producten moeten duurzaam zijn. Men denkt na over *design for recycling*: hoe kun je dat product recycleren wanneer het finaal kapot is?"

CAMBIO

"Een van de bekendste voorbeelden van de nieuwe diensteneconomie is autodelen. Cambio is in Vlaanderen heel succesvol. Op enkele maanden tijd is dat project van 5.000 naar 15.000 leden gegaan. Leuven is daarbij een van de dichtstbevolkte gebieden waar Cambio zo goed functioneert."

"Men bouwt structureel falende factoren in in producten."

niet het productbezit maar de dienst die een bepaald product levert centraal staat. Dienstenverkoop in plaats van privaat bezit van producten, in het jargon wordt het *product service systems* genoemd."

"Vandaag zitten we in het Amerikaanse consumptiemodel, dat zoveel

"Het nieuwe businessmodel kan dezelfde functionaliteit behouden als de consumptiemaatschappij maar met vier keer minder materialen of energieconsumptie. Dat is voor mij een van de kerncomponenten van een derde industriële revolutie."

3D-printen | Organen printen: er wordt aan gewerkt

Wij hebben een sceptische aard. Tot het tegendeel bewezen is, geloven we niet in de dood van Elvis, de maanlanding of intelligent design. Ook over 3D-printers hadden wij onze twijfels. Professor Jean-Pierre Kruth van het Departement Werktuigkunde bezorgde ons een zeldzaam moment van kinderlijke verbazing.

ELS DEHAEN

Veto: Hoe werkt zo'n 3D-printer?

Jean-Pierre Kruth: «Er zijn een dertigtal verschillende soorten 3D-printers. Sommige werken zoals traditionele printers, met dat verschil dat men de inkt vervangt door een soort wasachtig materiaal. Op je normale printer worden er inktdruppeltjes geprojecteerd op een blad papier, bij het gelijkaardig type 3D-printers spuit men kleine druppeltjes was.»

«Er zijn andere 3D-printers die wat complexer in elkaar zitten. Wij werken zelf met printers waar men gebruik maakt van poedermateriaal. Wat men daar doet, is een laagje poeder depanneren en die poederdeeltjes dan met een laserstraal

3D-FAX

Veto: Is het mogelijk te 3D-scannen en 3D-kopies te maken?

Kruth: «Ja. Twintig jaar geleden lanceerden wij de 3D-fax. Aan de ene kant hadden wij een toestel om een product driedimensioneel in te scannen met een laserscanner. Aan de andere kant een toestel om het product af te printen, eventueel met een telefoonlijn of internet er tussen. Wat we in pakweg Oostende ingescand hadden, konden we zo in Leuven 3D uitprinten.»

Veto: Welke toepassingen hebben 3D-printers momenteel?

Kruth: «3D-printers hebben vooral industriële toepassingen. Men maakt er complexe producten van, die men moeilijk op een andere manier kan vervaardigen.»

men die ze met andere technieken moeilijk zouden kunnen vervaardigen.»

Veto: Is het mogelijk zelf een 3D-printer aan te schaffen?

Kruth: «Voor 500 euro heb je een kleine 3D-printer die je thuis met je computer kun verbinden zoals een gewone printer. Daarmee kun je natuurlijk geen grote stukken printen en meestal wordt er een zacht wasachtig materiaal gebruikt. De stukken zijn dus redelijk zacht, het is niet zo dat je een nieuwe metalen klink voor je deur kan afprinten als je oude kapot is. Privé-3D-

printers zijn momenteel nog een beetje speelgoed.»

ORGANEN PRINTEN

Veto: Zal het op termijn mogelijk zijn organen af te printen?

Kruth: «Er wordt onderzoek gedaan naar het printen van weefsels en zelfs cellen, maar dat staat nog in zijn kinderschoenen. Men probeert het, maar het wordt nog niet in de praktijk toegepast. Het probleem is vooral dat de cellen die men print het moeten kunnen overleven.»

"Privé-3D-printers zijn nog een beetje speelgoed"

aan elkaar versmelten. Zo vorm je dat poeder om naar een soort vast materiaal. Daarna voeg je weer nieuwe poederdeeltjes toe, die je laat versmelten enzovoort. Zo gaat men laag per laag opbouwen.»

Veto: Kan je dan eender welke geometrische figuur 3D-printen?

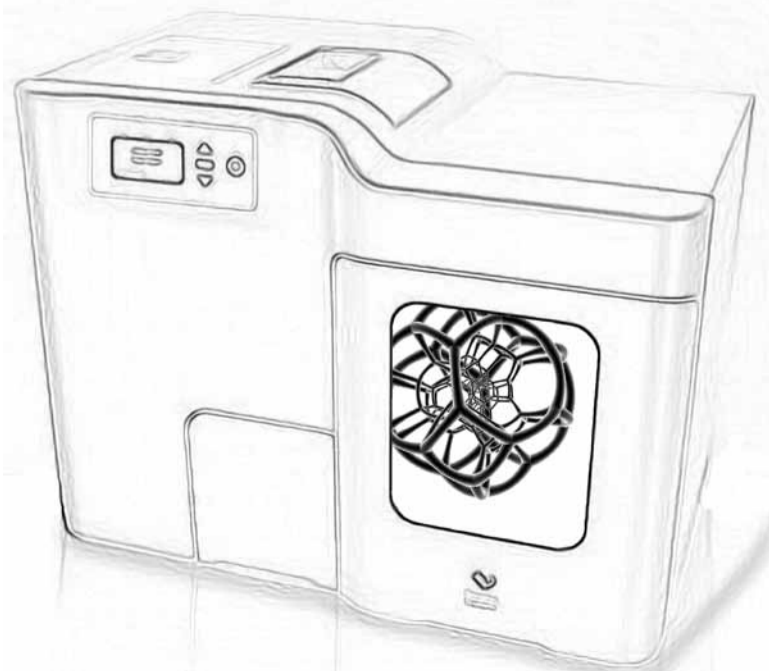
Kruth: «Je kan bijna elke complexe geometrische vorm uitprinten. Dat komt omdat men werkt in schijfjes. Men deelt het product op in dunne tweedimensionale laagjes, die men dan op elkaar stapelt.»

«Daarnaast worden 3D-printers alsmat meer gebruikt voor medische toepassingen. Neem bijvoorbeeld implanta-ten. Die hebben meestal een complexe en unieke vorm. Met een 3D-printer kun je implantaten printen die aangepast zijn aan de specifieke noden van de patiënt. Aan de KU Leuven werd ondermeer onderzoek gedaan naar printen in titanium, zodat implantaten sterk genoeg zijn.»

«Een opkomende toepassing is het gebruik van 3D-printen voor kunstprojecten. Kunstenaars bedenken complexe vor-

ADVERTENTIE

Print nu je eigen coole runcicantigetrunceerde polychora met deze coole 4D-printer!

WASTELANDS

Wanneer kinderen de touwtjes in handen nemen

Tijdens STUK START, de openingsvierdaagse van - u raadt het - STUK kon u niet alleen een concertje doen of een filmpje kijken. Ook de mensen die op podiumkunsten kicken konden aan hun trekken komen. Podium bleek in dit geval wel een zeer rekbaar begrip, aangezien wij bij het begin van de voorstelling op een bus gezet werden. En brutaal werden toegeroepen door een meid van amper een jaar of tien.

WIM DEHAEN

Het gaat namelijk over zogenaamd ervarings- of locatietheater. Door de traditionele theaterlocatie achterwege te laten, kan men een overtuigende en completere publiekservaring teweegbrengen. Alexandra Broeder, de maakster van Wastelands - En Een Kind Zal Hen Leiden, licht toe: "Ik maak ervaringstheater op locatie. Zo probeer ik het publiek uit te dagen, ze echt uit hun *comfort zone* te halen. In een zaal is het best veilig", stelt Broeder vast, "want je hebt nog altijd bepaalde codes en afspraken die gerespecteerd worden. Bij een voorstelling als Wastelands stap je in een bus, je weet niet waar je heengaat en wat er van je verwacht wordt. Je begeeft je in feite in een wereld die je niet kent."

SPANNING

Toen we aan een druk busstation die bus opstapten, waren we inderdaad meteen van onze melk. We werden begroet door een snauwend meisje dat de chauffeur aggressief aanmaande verder te rijden. Een omkering van het rollenpatroon tussen volwassenen en kinderen bleek een erg belangrijke rol te spelen tijdens de vertoning. "Het gaat er inderdaad echt om dat de orde zoals wij die kennen wordt omgedraaid," legt Broeder uit, "Hierdoor kom je in een geheel terecht waarin je als volwassene de controle uit handen moet geven. Dit levert een spanning op want veel volwassenen weten dan niet meer hoe ze zich moeten verhouden tot de kinderen."

Die spanning was sterk voelbaar bij onze mededeelnemers. Wij gehoorzaamden blind om niet toegeschreeuwd te worden, maar andere, moedigere deelnemers probeerden het gezag van de jongelingen tevergeefs te weerstaan. Wanneer dat niet lukte, was de ongespeelde frustratie en wanhoop bij deze toeschouwers bijna tastbaar. "We hebben deze voorstelling al op verschillende locaties en in verschillende landen gespeeld. Het is bijzonder om op te merken dat de reacties van het publiek bij de verschillende locaties telkens vergelijkbaar waren. Er zijn altijd mensen die heftiger reageren of boos worden, maar mensen zijn

bijvoorbeeld zeker niet heftiger in Frankrijk. Wat je aanhoort is blijkbaar dus vrij universeel."

AKELIG

Niet alleen was het onwennig om ons over te geven aan de kinderen in het stuk, het

was ook behoorlijk akelig. Geen toeval, meldt Broeder. "Ik was altijd al gefascineerd door horrorfilms met kinderen erin. Zo kreeg ik het idee om een soort horrorvoorstelling met kinderen te maken. Ik ben er in mijn werk naar op zoek dat je als volwassene de controle moet loslaten. Als volwassene doe je steeds je best om te doen alsof je het leven kan beheersen. Op het moment dat de kinderen zich niet meer gedragen als kinderen, gaat je wereldbeeld als volwassene volledig kantelen. Als volwassene willen we graag geloven dat alles goed is, dat de mensheid goed is. Het moment dat kinderen dan kwaadaardig blijken te zijn, wat zegt dat over onze wereld?"

Het gebruik van kinderen is een bewuste keuze van de maakster en vormt een rode draad in haar werk. "Het werkt gewoon veel

beter wanneer kinderen je meenemen in zo'n wereld, in plaats van acteurs waarvan je weet dat ze daarvoor gestudeerd hebben. Inmiddels heb ik een methode ontwikkeld, hoe ik met kinderen werk, hoe ze moeten zijn in mijn voorstellingen. Door middel van intensieve trainingen van vier maanden leren we die methode aan de kinderen aan." Het werken met kinderen brengt ook praktische problemen met zich mee, maar daar heeft Broeder iets voor bedacht. "Bij de eerste voorstellingen, vijf jaar geleden, hadden we eigenlijk een aantal kinderen die telkens meespeelden. Die kregen maar een beperkte hoeveelheid vrijheid van school en alles moest in orde zijn met de arbeidsinspectie. Nu hebben we een soort poule gemaakt van dertig kinderen, waardoor we bij verschillende voorstellingen andere kinderen kunnen gebruiken. Zo kunnen we het stuk regelmatig opvoeren."

"Ik was altijd al gefascineerd door horrorfilms met kinderen in"

Kamerich & Bndwilowitz - EYES2

DOCVILLE trekt door Vlaanderen

DOCVILLE trekt de komende zes maanden Vlaanderen door, van Liedekerke tot Koersel. Voor de derde keer reist het Leuvense documentairefilmfestival langs twaalf verschillende steden om er authentieke auteurscinema te presenteren. "Op algemene aanvraag", klinkt het bij de organisatie.

PIETER ROMBOUTS

DOCVILLE lokte dit jaar de helft meer bezoekers dan in 2011, maar toch werd de vzw Fonk, die het evenement organiseert, na afloop opnieuw overspoeld met reacties. "We kregen heel wat mails om te weten te komen wanneer die of die film in de zalen kwam. Helaas krijgen er slechts een aantal een release in Vlaanderen. Sommige films worden opgekocht door Canvas, enkele halen de bioscoop, maar drie kwart verdwijnt tussen de mazen van het net", legt algemeen coördinator Johan Van Schaeren uit.

De vzw Fonk ondersteunt daarom projecten die de verspreiding van documentairefilms een duwtje in de rug kunnen geven. DOCVILLE on Tour, dat vorige week van wal stak in Mechelen, is daar eentje van. Vijf films die de voorbije editie van het filmfestival veel bijval oogstten, zijn het komende halfjaar beschikbaar voor vertoningen in bioscopen, culturele centra, kunstencentra, filmclubs en evenementen. "Je kan met een festival veel mensen bereiken, maar ze moeten ook naar je toekomen. We zijn ons bewust van het feit dat niet iedereen tot in Leuven raakt", vertelt Van Schaeren.

Abendland, The Ambassador, Project Nim, The Substance en Happy krijgen daarom een tweede leven. Samen geven de vijf films weer waar DOCVILLE voor staat: cinema waarbij de auteur zijn stempel drukt op het geheel. Niet noodzakelijk objectieve verslaggeving, maar cinematografisch wel erg sterk. De rondtoer geeft ook een extra mogelijkheid tot omkadering: "Als bioscoop is het niet langer voldoende dat je simpelweg de film vertoont", aldus Van Schaeren. "Veel organisaties proberen het aanbod wel aan te wakkeren en te kleuren om een groter publiek te bereiken. In Kunstcentrum Nova te Mechelen geven ze Project Nim bijvoorbeeld met inleiding en nadien debat met gedragsbioloog Jeroen Stevens. Bedoeling is dat mensen zich echt verdiepen in de materie.

Hoeveel bezoekers we mogen verwachten, blijft echter gissen", besluit Van Schaeren.

DOCVILLE DIGITAAL

Voor wie DOCVILLE heeft gemist en ook de tournee om de een of andere reden niet kan bijwonen, is er nog DOCVILLE on Demand, een kanaal op Telenet Digitaal. Daarop kan je vier winnaars van het festival bekijken. Nu donderdag zendt Canvas overigens Project Nim uit, het verhaal van een babychimpansee die werd opgevoed door mensen. Een aanrader voor wie de mens en al zijn kleine kantjes nog eens van dichtbij wil aanschouwen.

Meer info en data op www.docville.be

KUNST vzw

Stad en universiteit slaan handen in elkaar

Geen gloednieuw museum noch de langverwachte zaal voor podiumkunsten. De nieuwste aanwinst voor cultureel Leuven is opgetrokken uit papier, niet uit glas en beton. De Stad Leuven en de KU Leuven gaan structureel samenwerken in vzw KUnST. Zo hopen ze stadsbrede culturele projecten op te zetten en te ondersteunen.

SAM RIJNDERS

Zo'n vzw klinkt weinig sexy, maar is een samenwerking tussen stad en universiteit niet logisch? Het concept komt dan ook niet uit de lucht vallen. Vroeger werkten beide partners en de provincie Vlaams-Brabant al samen in vzw Artes. Die laatste bewees het nut van een dergelijke vzw. Ze was onder meer verantwoordelijk voor de tentoonstelling "Rogier Van Der Weyden, de passie van de meester".

Het succes van die openingstentoonstelling in Museum M smaakte naar meer volgens Denise Vandevort (sp.a), Leuven's schepen voor Cultuur. "Rogier Van Der Weyden was een enorm mooi project waar zeven à acht jaar rond samengewerkt is. Vandaar onze vraag: zouden we die samenwerking niet in een meer gestructureerde vorm gieten? Zodat we in de toekomst samen tentoonstellingen en zelfs stadsbrede projecten kunnen opzetten."

Meer nog: zo'n samenwerkingsverband zou "uniek" zijn. Dat beweert althans Mart Buekers, voorzitter van de Commissie Cultuur van de KU Leuven en mede-oprichter van vzw KUnST. "Tegenwoordig is in de pers veel te doen om de juistheid van woorden. (Buekers doelt op 'allochtoon' red.). Maar u weet dat Leuven een vrij unieke situatie kent in vergelijking met Antwerpen of Brussel. De universiteit neemt hier een zeer belangrijke positie in binnen de stad, dus ook op cultureel gebied."

VESALIUS VERRIJST

Klinkt allemaal mooi, maar vzw KUnST heeft al concrete plannen voor tentoonstellingen in de toekomst. Tentoonstellingen van dezelfde grootte als die rond Rogier Van Der Weyden. Zo wordt in het Vesaliusjaar 2014 een ambitieuze tentoonstelling in M georganiseerd. Dat jaar is de pionier van de moderne geneeskunde en wetenschappen immers 500 jaar geleden geboren.

Niet alleen Andreas Vesalius wordt op gepaste wijze herdacht. Vandevort: "In 2016 is het thema Utopia. Dan is het 500 jaar geleden dat het eerste exemplaar van Thomas More's Utopia in Leuven werd gedrukt. Ons doel is dus altijd projecten te zoeken die in verband staan met Leuven. Zowel Vesalius

als More waren grote intellectuelen, verbonden aan de Leuvense universiteit".

Bovendien worden alle Leuvense culturele organisaties uitgenodigd om projecten op te zetten rond de centrale tentoonstelling. "Als STUK en Het Depot bijvoorbeeld samen iets doen rond Vesalius, kunnen zij daarvoor subsidies aanvragen bij ons," aldus Vandevort. Ook hier haalde vzw KUnST de mosterd bij de tentoonstelling rond Rogier Van Der Weyden. Toen organiseerde het Depot onder andere optredens.

Maar de culturele sector heeft heus meer in de pap te brokken dan het handje ophouden voor subsidies. Cultuurorganisaties zijn niet vertegenwoordigd in vzw KUnST, desalniettemin hebben ze invloed op de artistieke werking. Buekers: "De culturele partners zetelen in het Cultuurplatform, dat ik drie jaar geleden

samen met schepen Vandevort heb opgericht. Dit Cultuurplatform is een filter voor stadsbrede projecten: zij nemen kunstprojecten aan en bepalen de inhoud. Hierna zorgt vzw KUnST

tien procent van alle middelen die ze werft in als *overheadkost*. Vandevort: "Dat geld wordt gebruikt voor de personeelskosten, de administratie, het opstellen van dossiers of voor tele-

"Ik vergelijk het culturele veld in Leuven graag met een aardappelveld."

MART BUEKERS, vzw KUNST

voor de financiële en organisatorische kant."

RIJPE AARDAPPELEN

Over de financiële kant gesproken: wie financiert die nieuwe vzw? Volgens Vandevort heeft de stad Leuven een startkapitaal aan vzw KUnST gegeven, de universiteit zou voornamelijk *know-how* bijdragen. In de toekomst moet een coördinator sponsors en bovenlokale subsidies zoeken. "Net dezelfde werkwijze als bij de Rogier Van Der Weydententoonstelling," weet Vandevort. Daarnaast houdt de vzw vijf-

foon- en internetkosten en dergelijke."

Tot slot waarschuwt Buekers voor hooggespannen verwachtingen. Het cultuuraanbod in Leuven zal niet spectaculair vergroten. "Ik vergelijk het culturele veld in Leuven graag met een aardappelveld. Achttien jaar geleden hebben we flink gezaaid, ondertussen zijn de aardappelen stevig gegroeid en rijp voor de oogst." Een groter aanbod is volgens hem niet noodzakelijk, "als je wil kan je elke dag naar een activiteit in 30CC of M."

Professor Mart Buekers en schepen Denise Vandevort.

"Sommigen denken dat er een stoflaag over literatuur ligt"

Wij zijn hipsters met een e-reader. Lezen doen we, afhankelijk van de batterijcapaciteit. Gelukkig zijn er in Leuven tal van voorstellingen waar een platte batterij niet van tel is. Een bloemlezing voor literaire zieltjes.

MARGOT HOLLEVOET

"Literatuur is een kanker, wie is aangetast zal niet genezen," zei Jeroen Brouwers ooit. De literatuurprogrammatie van cultuurcentrum 30CC is erop gebrand om iedereen te besmetten met die kanker. Danny Theuwis, programmator van de literatuuragenda, ziet veel interessants: "Sommigen denken dat er een stoflaag over literatuur ligt. Maar op onze evenementen ontstaan er vaak boeiende gesprekken met auteurs, over hun boeken, maar ook over manieren om in het leven te staan. Daar steek je als bezoeker veel van op."

Lees meer! goes green trekt op 18 november alle klimaatregisters open, in het kader van de Leuvense Klimaatweek. Theuwis: "We hebben drie auteurs uitgenodigd, die elk op hun eigen manier gelinkt kunnen worden aan duurzaamheid." Zo is er Nederlandse

volksfilosoof Bas Haring, die in *Plastic panda's* op zoek ging naar de waarde van natuur en haar verscheidenheid. Jeroen Olyslaegers mag dan weer de economisch-literaire weg bewandelen, met zijn *Winst*, een roman over

hebzucht en verlangen in tijden van crisis. Ook Dirk Draulans is van de partij, hij mag de oorzaken en patronen van het menselijk gedrag aan het publiek verklaren.

POETRY SLAM BATTLE

Behoud de begeerte, het kunstencentrum voor literatuur, organiseert samen met

30CC de laatste editie van *Koningsblauw*, een poëzietreeks opgestart na de dood van Herman de Coninck. Theuwis: "Het is de sloteditie, met een zeer beperkte tour. In Leuven treden grootheden op als Leonard Nolens, Anna Enquist en Y.M. Dangre."

In het najaar vindt er een heuse *poetry slam battle* plaats in OPEK. Drie Leuvense *slammers* kruisen verbale degens met drie

"Literatuur is een kanker, wie is aangetast zal niet genezen."

Berlijners.

Voor wie bovenstaande literatuurevenementen te hoogdrempelig vindt, is er Sprekende Ezels. In café De Metafoor in de Parijsstraat wordt maandelijks een vrij podium georganiseerd, waar woordkunstenaars het beste van zichzelf geven, terwijl de luisteraar de bierkaart kan exploreren.

Schrijver en blogger Geert Simonis stond al meerdere malen op het Ezelpodium: "Sprekende Ezels is gratis en gevarieerd. Er komt zowel literatuur als muziek als comedy aan bod. Elk optreden is trouwens beperkt in de tijd, waardoor de avond vlot vooruit gaat. Op de Sprekende Ezels zie je de sterren van morgen vandaag al. Selah Sue heeft er haar eerste optredens gedaan en Maartje Luif haar boek verschijnt binnenkort." De eerstvolgende editie is op acht oktober. Hebben hun komst al bevestigd: Hannah Pinson, Kamiel, Pieter Vingerhoets, Hanne Foblets en Yongus. Tussendoor tekent Wide Verconcke sneller dan het licht portretten van de podiumlui.

Om literair te wezen, hoeft je niet natuurlijk niet naar een georganiseerd evenement te trekken. In Leuven zijn er tal van cafés waar ze niet opkijken van een boekenwurm meer of minder. De Dry Coppen in de Schrijnmakersstraat is daar een goed voorbeeld van. Ook in boekhandel Het Paard Van Troje, op het Ladeuzeplein, kan je een koffie met een boek combineren.

Vleugelrock Open Air | Hanenkammen in stadspark

Het namiddagfestivalgevoel dat op de Studentenwelkom ontbrak, kon je afgelopen zaterdag wel vinden in het stadspark waar Vleugelrock Open Air werd georganiseerd. Tussen drie en elf traden er verschillende kleinere groepen op.

CHARLOTTE VEKEMANS

Vleugel F, het jeugdcentrum van Stad Leuven, organiseert al sinds 1999 jeugdconcerten onder de naam Vleugelrock. Bands zoals The Herfst, Milow, The Sedan Vault en Lenny en de Wespen stonden allemaal in hun jonge ja-

dersteunende functie. Wij zorgen er voor dat de vrijwilligers hun projecten kunnen realiseren. Vorig jaar hadden we een kleinere opkomst, dit jaar hebben we iets meer ingezet op communicatie, waardoor er meer mensen speciaal hiervoor naar het stadspark zijn gekomen."

"Wat? Komen wij in de krant?"

ren op Vleugelrock. Met Vleugelrock Open Air heeft Vleugel F ook een festival voor jong talent op poten gezet. Vorig jaar was de eerste keer dat het festival plaatsvond.

Sven Declercq, Vleugel F-verantwoordelijke van Vleugelrock: "Het festival is eigenlijk gegroeid vanuit de vrijwilligers. Zij wilden graag iets speciaal doen bij de start van het academiejaar. Dat is dan Vleugelrock Open Air geworden. Bij ons komen alle initiatieven vanuit vrijwilligers, de medewerkers van Vleugel F hebben louter een on-

LAIDBACK

Hanenkammen in alle kleuren en vormen fleurden de grijze namiddag wat op. Het publiek was een bont allegaartje van ruige rockers, hippies en hipsters. De *laidback* sfeer die over het hele festival heerste werd nog eens bevestigd bij de babbel met Sunny Afternoon, een van de groepen. "Wat? Komen wij in de krant?" was de reactie. Al snel vertelde bandleider Hans enthousiast hoe het allemaal begon: "Op een feestje met vrienden hebben wij voor het eerst

samen gespeeld. Gewoon wat covers van groepen die we leuk vinden: Manu Chao, Bob Marley, The Kinks, dat soort groepen. Omdat dat zo goed klonk zijn we een groepje begonnen en onze eigen nummers beginnen schrijven. Dit optreden is het eerste maar meteen ook het laatste van Sunny Afternoon. Hierna gaan we proberen de band naar een hoger niveau te tillen. We willen ook meer rockmuziek spelen, vandaar ook een nieuwe naam: Bloody Afternoon." Waarna al

wel snel werd toegevoegd door de rest van de band dat ze wel niet gewelddadig zijn.

SONGS EN TOUREN

Bij Into Nebraska zijn ze al iets langer bezig. "We bestaan nu acht maanden. De afgelopen maanden hebben we een kleine beginnerstour gehouden. Hier in Leuven is ons laatste optreden voordat we een korte rustpauze inlassen om wat aan onze songs te werken. Nadien zouden we wel weer opnieuw wil-

len touren." Wat meteen opviel uit alle gesprekken met de jonge bands is hoe serieus ze hun muziek nemen. Toch werd ook snel duidelijk dat het allemaal nog erg ongeregeld is. Precieze toekomstplannen hadden ze nog niet. Into Nebraska: "Wanneer we precies opnieuw gaan touren weten we niet, we zien wel." Dat past ook bij Vleugelrock Open Air: een strakke organisatie was duidelijk niet waar de nadruk op lag. Wel op zo veel mogelijk jong initiatief.

Canirepeed was een van de bands die op Vleugelrock Open Air speelden.

Read.
Like.
Share.

Veto+
Het recentste studentennieuws
vind je 24/7 op Veto.be en
op Facebook.

veto

www.veto.be
/vetoleuven
@veto_be

Doe de groentetas!

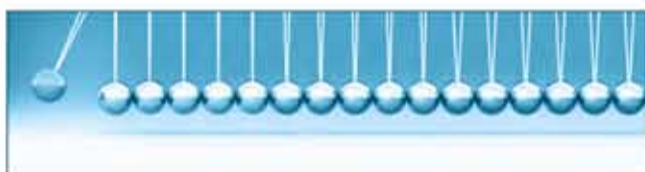
elke maandag een verrassend
biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Gasthuisberg
en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Centrum voor Levende Talen

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de KU Leuven. Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds en e-leren Frans, Portugees, Spaans en Zweeds

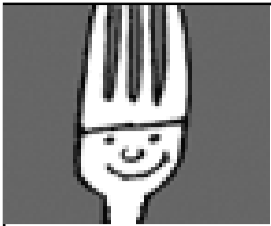
NIEUW: ✓ Roemeens
✓ e-leren Zweeds

Inschrijving: - online doorlopend tot en met zaterdag 13 oktober 12:00
- op het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00
zaterdag van 9:00 tot 12:00

Start van de lessen: vanaf maandag 24 september

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

Menu van de week

In Alma 1-2-3

25-28 september 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Boomstammetje met bloemkool A1+A2+A3	€ 3.80
Kippenbout met ajuinsaus en wortelen A1+A3	€ 2.90
Koninginnenhapje A1+A2	€ 3.80
Nasirolletjes met zoetzure chilisaus en slaatje A1+A2+A3	€ 4.90
Steak met groenten en saus A1+A3	€ 5.30
Varkensspies met bearnaisesaus en rauwkost A1+A2+A3	€ 4.90
Spaghetti bolognaise groot A2+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 2.90
Spaghetti bolognaise veggie groot A2+A3	€ 3.40
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90

dinsdag

Capellini carbonara A2	€ 2.90 - 3.40
Gebakken visfilet met hollandse saus en verse prei	€ 5.30
Groentennuggets met currysous en paprikarijst	€ 4.40
Kalkoenrollade met mediterrane saus en boterbonen	€ 4.90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1+A3	€ 4.90
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Spaghetti bolognaise groot A1+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognaise klein A1	€ 2.90
Steak met groenten en saus A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90

woensdag

Cannelloni	€ 4.90
Gevulde paprika met Provençaalse sausen wilde rijst	€ 4.40
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Loempia met zoetzure chilisaus en verse wokgroenten	€ 3.80
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.40
Steak met groenten en saus A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90
Vleesballetjes in mosterdsaus	€ 2.90

donderdag

Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes A1	€ 2.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Mixed Grill actieschotel	€ 5.30
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 3.80
Spaghetti bolognaise groot A2+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 2.90
Steak met groenten en saus A1+A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en aardappelkrieltjes A1+A3	€ 4.90

vrijdag

Fishsticks met tartaarsaus en slaatje A1+A2	€ 2.90
Groentenrisotto met quornbereiding	€ 3.80
Kipbrochetten met tomatensaus, paprika's en wedges	€ 5.30
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Steak met groenten en saus A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!

De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

(advertentie)

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

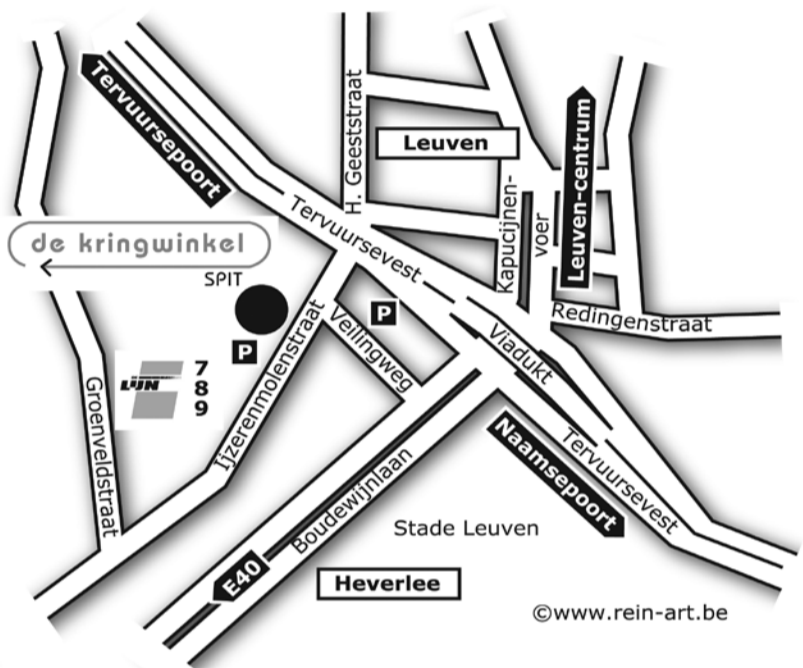
zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57

web: www.

spit.be

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al **32 jaar praktische opleiding** van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **11 oktober 20u.**

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstraat.)

M.m.v St. Coninx (filmregisseur), H. Cateau (HUB), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. K. Deschamps (KUL), K. Tackx (nieuwe media), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of **uwlmwel@yahoo.com**

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden. Zie <http://uwel.allegro.be>

GEZOCHT MIGRAINEPATIENTEN (M/V) voor deelname aan een klinische studie.

Deze studie wordt uitgevoerd na goedkeuring door de Commissie Medische Ethiek van de Universitaire Ziekenhuizen Leuven en verloopt volgens internationaal vastgelegde kwaliteitsnormen.

Algemene vereisten :

Tussen 18 en 55 jaar

Min. 3 migraineaanvallen/maand

Niet roker

Een billijke vergoeding is voorzien

Heb je interesse gelieve dan een mail te sturen naar: ckf@uzleuven.be met vermelding "migraine studie"

Een rechtstreekse link naar de oproepbrief met meer info over de studie vind je op onze website www.ckf.be

Centrum Klinische Farmacologie
UZ Leuven - campus Gasthuisberg
Herestraat 49

KULEUGEN

Studentenlinten oorzaak impotentie?

BEROEN JAERT

Niet het rijkelijk vloeiende gerstenat van de cantus, maar het overdadig dragen van een presidium/studentenclublint zou aan de basis liggen van de tegenvallende bedprestaties van menig mannelijk student - zo ving de redactie van KULEUGEN op uit goede bron. Wij gingen voor Veto exclusief undercover under the covers om recht te zetten wat er al dan niet recht te zetten valt.

U hebt ze vast al wel gezien: jolige bendes bronstig manvolk die hun plaats in de hiërarchie van de kring/club etaleren door te pas en te onpas hun gloednieuwe studentenlint over de schouder te draperen. Op het eerste zicht een onschuldige en kolderieke traditie uit vervlogen tijden, maar onder dit deken van machtsvertoon en haantjesgedrag schuilt het echte gevaar: acute en blijvende impotentie, met alle gevolgen vandien.

Sinds het begin van het academiejaar wordt de KULEUGEN-mailbox overspoeld met anonieme berichten van wanhopige studentes die het bed - al dan niet eenmalig - deelden met iemand uit een studentenvereniging. Een kleine bloemlezing: "Hij staat bekend als het actiefste lid van de KVHV, maar dat kan over zijn lid niet gezegd worden. De Vlaamse Leeuw is bij wijze van spreken wel degelijk getemd," vertelt Anke ons. "Een depressieve platworm, en sinds hij in het praesidium van LBK zetelt kan ik over zijn penis hetzelfde zeggen!", klaagt een radeloze Elisabeth. "Sinds hij van die cantus terugkeerde met een lint kwam mijn kat niet weer, als je begrijpt wat ik bedoel," vertrouwt Linde ons zelfs toe.

de inbalans rechtstreeks effect op het erectiel functioneren. Hierbij speelt de breedte ook mee: hoe breder het lint, hoe sneller de aftakeling begint."

OVERDAAD SCHAADT

Vanwaar deze correlatie tussen het dragen van een kleurrijk studentenlint en de onkunde tussen de lakens? KULEUGEN zocht het uit tot op het bot. (*De penis is een zwellichaam en bevat geen bot, red.*) We vroegen het aan Maren Kortier, preses van Eros: "Een eerste verklaring zien wij in het gevaar van de overdaad: sommige studenten dragen hun lint simpelweg té vaak. Wij horen verhalen over presidiumleden die zelfs niet uitdoen voor de nachtrust. De bijhorende hygiënische problemen kunnen impact hebben op de testosteronproductie," legt ze ons uit.

"Bovendien wordt het lint ook vaak over dezelfde schouder gedragen, waardoor het lichaam na een tijd gaat scheef hangen. Zoals u weet hangt de linkerteelbal bij mannen iets lager dan de rechterteelbal. Als dit natuurlijke effect versterkt wordt door de door het lint geïnduceerde scheve lichaamshouding heeft

VOORKOMEN IS BETER DAN ...

Wat kunnen studenten (en hun partners) dan doen om deze tsunami aan slappe soldaten in te dijken? "Vooreerst kan ik aanraden om - hoe verleidelijk ook - het lint énkelt te dragen op officiële aangelegenheden. Verder is het misschien interessant voor kringen die deze traditie nog in ere houden om over te schakelen op een systeem zonder lintjes, en een voorbeeld te nemen aan lintloze (en bijgevolg hyperviriele) verenigingen zoals Politika, Preparee en ook Veto!", lacht Kortier tenslotte. Dat kunnen wij alleen maar beamen.

Meer dan 30 miljoen mannen in Europa hebben last van een ernstige erectiele dysfunctie. Wacht niet en contacteer uw arts. Meer informatie op www.wachtniet.be of kuleugen@veto.be

And the Oscar goes to...

BEROEN JAERT

Uit goede bron vernam de redactie van KULEUGEN dat de toespraak die LOKO-voorzitter Ruben Bruynooghe en ondervoorzitter Sam Pless gaven bij de opening van het academiejaar werd ingeblikt in pure improvisatiestijl.

"Zoiets heb ik nog nooit gezien", vertelt ons Ludovic Peeters, regisseur van de videovoortellingen voor de Academische Zitting. "We kwamen net van een lange draaidag bij André Oosterlinck, en we zagen er tegen op om nog aan de opnames in het Thermotechnisch Instituut te beginnen. Toen we daar aankwamen bleek ook nog eens dat Bruynooghe en Pless niet over een script beschikten!"

Wat daarop volgde verbaasde iedereen op de set, inclusief Annemie Antonissen, professionele acting coach bij VMedia: "Kijk, ik heb met de groten in de business gewerkt: Nicole en Hugo, Bassie en Adriaan, *you name it*. Ik kan u verzekeren: een duotoespraak of presentatie, dat moet *klikken*. Elke letter in elke zin van het script moeten gewikt en gewogen worden, elke actie en tegenreactie getimed en

bijgeschroefd tot de vonken ervanaf springen. Anders bestaat het gevaar dat we vervallen in het 'cardboard syndrome' - een term die we in de coachingwereld gebruiken voor een situatie waarin de afgeleverde grappen, emoties en interacties niet spontaan over komen," vertelt ze ons.

"Ik had er geen goed oog in," gaat Peeters verder, "maar toen we begonnen draaien transformeerde het duo - dat op mij toch eerder een stijve indruk had gemaakt - in een geoliede presentatiemachine. Het productieteam moest zelfs geen hints geven om termen zoals 'schouderklopje', 'rekbaar' en 'breed' visueel te verduidelijken." Ook Antonissen stond perplex: "Zonder dat ik ook maar één suggestie had gemaakt, creëerden de jongens meteen een klassiek spanningsveld op de scene: de beweeglijke, jeugdige mimiek van Ruben contrasteert dramatisch met de starre, stabiele, standvastige pathos van Sam. Dit tilt de kwinklagen en grappen die de twee in hun toespraak weten te verwerken naar een duizelingwekkend hoog niveau. Bij die grap over het BMI van de studenten hebben we de bulderlach van menig lid van de productiecrew moeten wegdubben in de postprocessing. Ongelofelijk."

Roger (63, Leuven) raakte - tot zijn grote opluchting - met zijn VRG-Alumnikaart uit 1968 toch nog het HDR binnen voor een avond "goedkope booze en chickies scoren".

Verdachte LOKO-geldstromen? Handtastelijke coördinatoren? Chaos en wanbeleid? Mail LOKOLEAKS op kuleugen@veto.be

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 2
Maandag - 1 oktober 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Jelle "Veto" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "een donkerharige versie van Edvald Boasson Hagen" Hol-

levoet

's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Jens "taart" Cardinaels, Philip "gummybeertjes" Gallasz, Wouter "7 Oaks" Goudeseune, Pieter "3D-printer" Hiele, Sam "Jeroen Baert" Rijnders, Andrew "Marcel Vanthilt" Snowball & Charlotte "wereldkaart" Vekemans

Schrijvers:

Laura "Sinterklaas" Hollevoet, Thomas "de vetostoel in papiermaché" Cliquet, Joey "een bak West-Vleteren" Bougard, Wim "Zichzelf in brie" Dehaen, Jolien "schuurmachine" Gijbels, Said "verpleegster" Soufi, Pieter "Tetten" Rombouts, Lucas "vliegenmepper" De Jong, Lotte "Bongaerts & Els "cactusjenever" Dehaen

Fotografen:

Elyne "Canon 4D" Temmerman & Sophie "Kaapverdië" Verreycken

Tekenaars:

Simon "hapy killer bunnies" Englebert, Wim Dehaen & Jeroen "Kalashnikov" Baert

Dtp:

Jens Cardinaels, Jan "stethoscoop-Blykers" & Margot Hollevoet

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Margot Hollevoet, Gijs "swag" Van den Broeck, Philip Gallasz, Pieter Hiele, Charlotte Vekemans, & Jelle Mampaey

IT:

Joachim "pot choco" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter Vanderschoot
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, dingen die we graag in 3D zouden printen... zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“Uniform Europees Sociaal beleid niet nodig en niet mogelijk”

Afgelopen donderdag gaf Frank Vandenbroucke, gewezen sp.a-politicus en momenteel professor aan de KU Leuven, een lezing over sociaal Europa. In zijn tekst Europa: De Sociale Uitdaging argumenteert hij waarom een Europees sociaal beleid noodzakelijk is. Dat betekent echter niet dat er één sociale zekerheid moet komen. De aimabele oud-minister over de Europese democratie, eurocrisis en sociaal beleid.

PHILIP GALLASZ EN WOUTER GOUDESEUNE

Veto: *Onder sommige studenten leeft de perceptie dat de universiteit haar maatschappelijke functie voornamelijk afweegt aan haar nut voor het bedrijfsleven. Deelt u die mening?*

Frank Vandenbroucke: «Ik denk dat een

punten inneemt in de Europese Raad. Maar naast die Raad is er het Europese Parlement. Ik denk dat een Europees parlements lid meer invloed heeft op wat Europa doet met het Europese geld, dan een Belgisch parlements lid heeft op wat gebeurt met het Belgische geld. Je mag niet onderschatten hoe hard de macht van het Europees Parlement

lijkt om die verstikkende rentelast weg te nemen, ligt voor een stuk bij ons.»

Veto: *Rechtstreekse financiële transfers behoren dus niet meteen tot de oplossingen voor de budgettaire problemen in de Zuid-Europese lidstaten?*

Vandenbroucke: «Ik denk niet dat het verstandig is om dat probleem zwart op wit te stellen. De Europese Unie overleeft niet alleen indien we op grote schaal budgettaire transfers organiseren. Om de euro overeind te houden moet je een model definiëren dat voldoende ingrediënten bevat van solidariteit en wederzijdse ondersteuning.»

Veto: *De ontwikkeling van een Europees samenhangingsgevoel ziet u niet als een noodzakelijke voorwaarde.*

Vandenbroucke: «Een gevoel van samenhang is belangrijk voor een sociaal beleid. Als de rechtstreekse verkiezing van een

Ik vind dat je niet kunt tolereren dat een nationaal systeem van geldende minimumlonen onderuitgehaald wordt door oneigenlijk gebruik van detachering van buitenlandse arbeidskrachten.»

Veto: *Meer flexibiliteit in de eurozone zou de euro ten goede komen. In welke mate moet men mobiliteit binnen de arbeidsmarkt stimuleren?*

Vandenbroucke: «We moeten openstaan voor migratie en mobiliteit. Maar massale ontvolking of een vlucht van de hoogopgeleiden zou een land als Roemenië duur te staan komen. De samenhang in een land is gebaseerd op de taal en een gemeenschappelijke geschiedenis. Migratie is geen probleem, maar volksverhuizingen zijn dat wel. Landen als Roemenië en Bulgarije moeten nog in staat zijn om zichzelf te ontwikkelen.»

Veto: *Bent u voorstander van één Europese*

“Als academicus kun je zeggen: “Sorry, maar op die vraag heb ik nog geen antwoord klaar.” In de politiek is dat uiteraard onmogelijk”

Sophie Verreyken

universiteit altijd een dubbele rol speelt. Enerzijds doet ze onderzoek dat toepasbaar is in het bedrijfsleven. Anderzijds moet de universiteit bijdragen tot een kritische reflectie op de samenleving. Met Metaforum (platform voor de werking van multidisciplinaire denkgroepen rond relevante maatschappelijke problemen, red.) bewijst de universiteit dat ze maatschappelijke vragen belangrijk vindt.»

«Toen men mij vroeg om voltijs te werken aan de KU Leuven, was het ook uitdrukkelijk de bedoeling om de universiteit een grotere bijdrage te laten leveren aan het denken over de Europese politiek en de toekomst. Dus als je mij vandaag vraagt of de universiteit haar maatschappelijke rol vervult, is mijn antwoord "ja".»

Veto: *Bent u het eens met de kritiek dat de gewone burger weinig beslissingsmacht heeft?*

Frank Vandenbroucke: «Ik denk dat die kritiek deels klopt, maar te gemakkelijk wordt uitgesproken. Niet alleen in Europa, maar ook in ons land worden beslissingen genomen van op een zekere afstand van de mensen. In een parlementaire democratie wordt er nu eenmaal gedelegeerd. Alleen gebeurt dat voor Europa op een getrapte manier en dat geeft een ongemakkelijk gevoel. Eerst kiezen we ons parlement. Op basis van de meerderheid in dat parlement komt er een regering. En het is die regering die stand-

is toegenomen.»

Veto: *Bent u een voorstander van een rechtstreekse verkiezing van de Europese president?*

Frank Vandenbroucke: «Ik ben daar voorstander van omdat het zou bijdragen tot een verkleining van de bestaande kloof. Maar we moeten niet doen alsof de EU helemaal ondemocratisch is.»

EUROCRISIS

Veto: *In de oratie die u uitsprak naar aanleiding van de leerstoel Joop den Uyl, haalt u de onderwijsproblemen in de Zuid-Europese landen aan. Waar ligt het evenwicht tussen de plichten van lidstaten tegenover de Europese Unie en de verantwoordelijkheid van Europa voor haar lidstaten?*

Vandenbroucke: «Ik vind het belangrijk om duidelijk te maken dat een evenwicht noodzakelijk is. Om dat concreet te maken wil ik een negatief voorbeeld gebruiken. Je kunt aan landen zoals Italië en Griekenland moeilijk zeggen dat ze hun onderwijs moeten verbeteren, als je hen tegelijk met hoge rentevoeten in een financiële wurggreep houdt. Via Euro-obligaties zouden we die rentelast bijvoorbeeld kunnen drukken. Dan moeten we wel samen optreden. Een lidstaat is zelf verantwoordelijk voor het verstandig besteden van zijn onderwijsbudget. Maar de verantwoorde-

Europese president ertoe bijdraagt dat we een sterker Europees gevoel krijgen, is dat zeer welkom. We moeten niet wachten tot er ooit een Europees samenhangingsgevoel ontstaat dat even sterk is als de bestaande lokale, regionale en nationale, want dat krijg je niet. Maar ondertussen kun je wel een gemeenschappelijke richting definiëren waarin sociale modellen tot ontwikkeling kunnen komen. Ook zonder sterk samenhangingsgevoel kun je verkondigen dat er een Europese norm moet zijn voor minimumlonen.»

SOCIAAL BELEID

Veto: *Wat is uw visie op het Europees arbeidsmarktbeleid?*

Vandenbroucke: «Om even door te gaan op het vorige punt: het is niet nodig om de minimumlonen te uniformiseren. We moeten er in elk land voor zorgen dat de verhouding tussen minimumloon en het gemiddelde loon fatsoenlijk is. Het is belangrijk dat we ons afvragen of er een nationaal stelsel van minimumlonen is dat gehandhaafd kan worden.»

«Kijk naar het protest van de truckers in ons land. Ze zeggen niet dat het minimumloon in Roemenië en Polen omhoog moet. Ze willen een betere toepassing van de huidige wetgeving die garandeert dat je hier geen truckers met een veel lager loon gedurende lange periode kunt laten rijden.

natie met een eigen sociale zekerheid?»

Vandenbroucke: Helemaal eengemaakt is niet nodig en niet mogelijk. Een Europees gezondheidsstelsel zie ik niet zitten. Onze geschiedenissen zijn te verschillend, onze voorkeuren zijn anders. Een zekere afstemming op een aantal hoofddoelstellingen is wel wenselijk.»

Veto: *Op welk niveau wordt de sociale zekerheid het best georganiseerd in ons land?*

Vandenbroucke: «Zolang je iets geeft om Brussel en om de Vlamingen in Brussel, leven Vlamingen en Franstaligen samen in Brussel. Rekening houdend met die Brusselse realiteit, zie ik niet in hoe de sociale zekerheid zou kunnen gesplitst worden. Als je Vlaanderen zonder Brussel beschouwt, is het theoretisch mogelijk om Vlaamse sociale zekerheid te organiseren. Maar Brussel loslaten zou een heel slechte beslissing zijn, al was het maar voor de internationale uitstraling.»

Veto: *Mist u als oud-politicus de mogelijkheid tot implementatie van uw ideeën?*

Vandenbroucke: «Zowel academisch werk als de politiek zijn aantrekkelijk. Als politicus heb je de kans om iets te realiseren. Het aantrekkelijke van het academische is dat je tijd hebt om na te denken en een onderbouwd antwoord te formuleren op vragen. Als academicus kun je zeggen: “Sorry, maar op die vraag heb ik nog geen antwoord klaar”. In de politiek is dat uiteraard onmogelijk.»